

DZIENNIK URZĘDOWY UNII

Opublikowano: 29.05.2024 | Numer: 103 | Dział: 1 | Strona: 7

Organ: Akty władzy wykonawczej

DEKRET NR 12.031 Z DNIA 28 MAJA 2024 R.

Ustawa nr 6.198 z dnia 26 grudnia 1974 r. oraz ustawy nr 14.515 z dnia 29 grudnia 2022 r., w celu ustanowienia przepisów dotyczących obowiązkowej kontroli i nadzoru produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt.

PREZYDENT REPUBLIKI, korzystając z **uprawnień** przyznanych mu na mocy art. 84, ustęp pierwszy, pktIV Konstytucji oraz mając na uwadze przepisy ustawy nr 6.198 z dnia 26 grudnia 1974 r., oraz ustawy nr 14.515 z dnia 29 grudnia 2022 r.,

ROZPORZĄDZENIE: TYTUŁ I

OOBOWIĄZKOWYCH KONTROLACH I INSPEKCJACH PRODUKTÓW PRZEZNACZONYCH DOŻYWIENIA ZWIERZĄT

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1. Niniejsze rozporządzenie reguluje obowiązkową kontrolę i nadzór nad produktami przeznaczonymi na paszę dla zwierząt, zgodnie z postanowieniami ustawy nr 6198 z dnia 26 grudnia 1974 r. oraz ustawy nr 14515 z dnia 29 grudnia 2022 r.

Jedyny ustęp . Działania, o których mowa w części głównej, należące **do kompetencji** Unii, będą realizowane w celu uproszczenia i informatyzacja procesów i procedur.

ROZDZIAŁ II

ZAKRES DZIAŁALNOŚCI

Art. 2. Kontrole i nadzór, o których mowa w niniejszym dekrete, będą obowiązkowo przeprowadzane na terytorium kraju, od etapu produkcji aż po wprowadzenie do obrotu, w następujących miejscach:

I - porty, lotniska, przejścia graniczne, specjalne urzędy celne, specjalne punkty odprawy celnej lub wszelkie inne miejsca, w których prowadzona jest działalność związana z międzystanowym lub międzynarodowym transportem produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt;

II - zakłady dostarczające produkty przeznaczone do wytwarzania innych produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt;

III - zakłady przemysłowe;

IV - magazyny, w tym należące do spółdzielni;

V - placówki hurtowe i detaliczne; VI – gospodarstwa rolne; oraz

VII – wszelkie inne miejsca, które zostaną określone przez Departament Inspekcji Produktów Pochodzenia Zwierzęcego Sekretariatu ds. Obrony Rolnictwa i Hodowli Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, w drodze wydania przepisów uzupełniających.

§ 1 Kontrole i nadzór, o których mowa w niniejszym dekrete, będą przeprowadzane w miejscach wskazanych w niniejszym artykule, niezależnie od tego, czy własność, posiadanie, posiadania czy zarządzania należą do osób fizycznych lub prawnych, podmiotów prawa publicznego lub prywatnego, bez uszczerbku dla uprawnień funkcjonariuszy określonych zgodnie z przepisami ustawy nr 14.515 z 2022 r.

§ 2 Kontrole i nadzór, o których mowa w niniejszym dekrete, należące do wyłącznej kompetencji Unii, będą przeprowadzane przez Sekretariat ds. Ochrony Rolnictwa i Hodowli przy Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli.

§ 3 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może wydać przepisy uzupełniające, aby umożliwić przeprowadzanie niektórych czynności związanych z inspekcją i kontrolą, o których mowa w niniejszym dekrete, przez:

I - stany, Dystrykt Federalny i terytoria, pod warunkiem że zainteresowane jednostki federalne zawrą odpowiednie porozumienia przewidujące przydział dochodów; oraz

II - Stany, Dystrykt Federalny i gminy, o ile przystąpiły do Brazylijskiego Systemu Kontroli i Nadzoru nad Paszami dla Zwierząt Gospodarskich, ustanowionego na mocy art. 29-A ustawy nr 8.171 z dnia 17 stycznia 1991 r., oraz na podstawie sekcji III rozdziału X załącznika do dekretu nr 5.741 z dnia 30 marca 2006 r.

Art. 3. Dla celów niniejszego dekretu z obowiązku rejestracji, kontroli i nadzoru zwolnione są następujące rodzaje działalności:

I - przygotowywanie w warunkach domowych pokarmu przeznaczonego do spożycia przez własne zwierzęta domowe, ozdobne lub hodowane w celach rozrywkowych, z wyjątkiem sytuacji, gdy zwierzęta te są przeznaczone do produkcji wyrobów przeznaczonych do spożycia przez ludzi;

II - produkcja wyrobów przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz ich odpadów stałych, które mogą być wykorzystywane w żywieniu zwierząt, pod warunkiem że:

a) zgodnie z odpowiednimi przepisami Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli; oraz

b) posiada aktualne zezwolenie wydane przez właściwy organ ds. zdrowia lub rolnictwa;

III - produkcja pojazdów, substancji pomocniczych lub środków wspomagających, dopuszczonych do stosowania w żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi i nadających się do stosowania w produktach przeznaczonych do żywienia zwierząt, zgodnie ze szczegółowymi przepisami Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, które są należycie zarejestrowane w odpowiednim organie ds. zdrowia;

IV - produkcja pasz przeznaczonych dla zwierząt doświadczalnych, wytwarzanych i stosowanych w tym samym zakładzie, w którym hodowane są te zwierzęta; oraz

V - hodowla na terytorium kraju żywych zwierząt przeznaczonych na paszę.

Jedyny ustęp Kontrola i nadzór nad działalnością, o której mowa w **części głównej**, mogą być przeprowadzane przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie wystąpienia zdarzenia zagrażającego zdrowiu zwierząt.

Art. 4 Działania w zakresie kontroli i nadzoru, o których mowa w niniejszym dekrete, obejmują aspekty przemysłowe, bromatologiczne oraz higieniczno-sanitarne, a w szczególności:

I - kontrola warunków higieniczno-sanitarnych obiektów, wyposażenia oraz funkcjonowania placówek;

II - sprawdzanie przestrzegania zasad higieny oraz nawyków higienicznych osób mających kontakt z żywnością; III – sprawdzanie programów samokontroli prowadzonych przez zakłady;

IV - sprawdzanie, czy etykiety, reklamy, materiały promocyjne, procesy technologiczne i produkty są zgodne z odpowiednimi przepisami;

V - pobieranie próbek do badań fizykalnych oraz ocena wyników badań fizycznych, mikrobiologicznych, fizyk-chemicznych, mikroskopowych, biologii molekularnej oraz wszelkich innych badań niezbędnych do weryfikacji zgodności procesów produkcyjnych lub produktów, z możliwością objęcia nimi również produktów dostępnych na rynkach konsumenckich;

VI - ocena informacji dotyczących produkcji pierwotnej, mających wpływ na zdrowie zwierząt i zdrowie publiczne, lub informacji stanowiących część umów międzynarodowych zawartych z krajami importującymi;

VII - kontrola wody z sieci wodociągowej;

VIII - etapy pozyskiwania, odbioru, przetwarzania, wzbogacania, przetwórstwa przemysłowego, podziału na partie, grupowania, konserwacji, przechowywania, pakowania, etykietowania, wysyłki i transportu wszystkich produktów;

IX - klasyfikacja produktów zgodnie z typami i normami określonymi w szczegółowych przepisach lub w recepturach;

X - klasyfikacja placówek;

XI - zezwolenie na stosowanie i wykorzystanie leków w produktach;

XII - kontrola produktów w tranzycie w portach, na lotniskach, na przejściach granicznych, w specjalnych urzędach celnych oraz w specjalnych strefach odprawy celnej przy wywozie lub przywozie;

XIII - certyfikacja sanitarna i tranzyt produktów;

XIV – kontrola środków transportu produktów;

XV - kontrola obecności pozostałości i zanieczyszczeń w produktach;

XVI - mechanizmy zapewnienia identyfikowalności surowców i produktów w całym łańcuchu produkcyjnym; oraz

XVII - inne działania w zakresie kontroli i nadzoru, o ile przyczyniają się one do rozwoju przemysłu produkującego produkty przeznaczone do żywienia zwierząt.

Jedyny ustęp Działania przewidziane w pkt IX, X, XI, XII i XIII **części głównej** leżą w wyłącznej kompetencji Unii.

Art. 5. Kontrola i nadzór, o których mowa w niniejszym dekrete, należą do kompetencji federalnego audytora rolno-hodowlanego oraz pozostałych urzędników zatrudnionych na stałe na stanowiskach związanych z technicznymi działaniami w zakresie nadzoru rolno-hodowlanego, z uwzględnieniem ich odpowiednich kompetencji.

Art. 6. Urzędnicy odpowiedzialni za realizację działań, o których mowa w niniejszym dekrete, w ramach wykonywania swoich obowiązków:

I – będą posiadać legitymację służbową wydaną przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli; II – będą okazywali legitymację służbową, o której mowa w pkt I, w celu potwierdzenia swojej tożsamości;

oraz

III – będą mieli swobodny dostęp do miejsc, o których mowa w art. 2, pod warunkiem odpowiedniego okazania dokumentu tożsamości.

§ 1 Urzędnicy, o których mowa w niniejszym artykule, mogą zwrócić się o pomoc do organów policyjnych w sytuacjach, w których istnieje zagrożenie dla ich integralności fizycznej lub gdy występują przeszkody lub utrudnienia w wykonywaniu ich obowiązków.

§ 2 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli przeprowadzi kontrole w celu oceny wyników jednostki zdecentralizowane odpowiedzialne za realizację działań w zakresie kontroli i nadzoru, o których mowa w niniejszym dekrete.

Art. 7. Kontrole i inspekcje zakładów oraz produktów, o których mowa w niniejszym dekrete, będą przeprowadzane zgodnie z minimalną częstotliwością określoną dla każdego zakładu, w oparciu o klasyfikację ryzyka ustaloną w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 8. Procedury kontroli i nadzoru mogą zostać zmienione przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli na podstawie oceny ryzyka, zgodnie z poziomem rozwoju technologicznego, obejmując, w stosownych przypadkach, cały łańcuch produkcyjny, zgodnie z ustanowionymi i powszechnie przyjętymi zasadami.

Art. 9 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli wyda dodatkowe przepisy dotyczące procedur kontroli i nadzoru produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt oraz opracuje programy kontroli urzędowej w celu oceny bezpieczeństwa, tożsamość, jakość oraz bezpieczeństwo produktów oraz procesów ich wytwarzania.

Jedyny ustęp Programy, o których mowa w **ustępie pierwszym**, będą obejmowały pobieranie próbek do badań fizycznych, mikrobiologicznych, fizykochemicznych, mikroskopowych, z zakresu biologii molekularnej oraz wszelkich innych badań niezbędnych do oceny zgodności produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt.

ROZDZIAŁ III DEFINICJE

Art. 10. Na potrzeby niniejszego dekretu przyjmuje się, że:

I - grupowanie - proces mający na celu połączenie mniejszych ilości tego samego produktu, o którym mowa w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, w większe ilości, przy zachowaniu cech i informacji zawartych na oryginalnej etykiecie, obejmujący czynności ważenia lub pomiaru, pakowania i etykietowania;

II - Analiza zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP) – system służący do identyfikacji, oceny i kontroli zagrożeń mających istotny wpływ na bezpieczeństwo produktów;

III - analiza fitosanitarna – analiza przeprowadzona przez Krajową Sieć Laboratoriów Rolno-Hodowlanych w ramach Ujednoliconego Systemu Opieki nad Zdrowiem Roślin i Zwierząt Gospodarskich lub przez właściwy organ sanitarny na próbkach pobranych przez urzędników Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli;

IV - analiza ekspertyzowa – analiza laboratoryjna przeprowadzona na podstawie oficjalnej próbki kontrolnej, w przypadku gdy wynik analizy skarbowej zostanie zakwestionowany przez jedną ze stron postępowania, w celu zapewnienia prawa do kontrargumentacji oraz pełnej obrony zainteresowanego, o ile jest to stosowne;

V - wykorzystanie warunkowe – przeznaczenie nadane przez organ urzędowy produktowi, który nie spełnia wymogów prawnych, w celu zapewnienia jego bezpieczeństwa poprzez poddanie go określonym zabiegom;

VI - magazyn – zakład zlokalizowany na terytorium kraju, przeznaczony wyłącznie do przyjmowania i przechowywania produktów przeznaczonych na paszę oraz do obrotu; nie zezwala się na prace związane z przetwarzaniem, dzielenie na mniejsze partie, grupowanie, przygotowywanie, pakowanie, z wyjątkiem sprzedaży detalicznej; dozwolona jest wymiana opakowania zewnętrznego, które uległo uszkodzeniu;

VII - kontrola jednostki zdecentralizowanej – procedura techniczno-administracyjna przeprowadzana przez zespół złożony z urzędników Departamentu Kontroli Produktów Pochodzenia Zwierzęcego Sekretariatu Obrony Rolnictwa i Hodowli Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, pod kierownictwem federalnego audytora ds. rolnictwa i hodowli, mająca na celu ocenę funkcjonowania służby i mogąca obejmować audyty wyrwykowe w zakładach, o których mowa w art. 2 **ust. 1**;

VIII - Dobre praktyki produkcyjne (GMP) – usystematyzowane warunki i procedury higieniczno-sanitarne oraz operacyjne, stosowane w całym procesie produkcyjnym w celu zapewnienia nieszkodliwości, tożsamości, jakości i bezpieczeństwa produktów;

IX - centrum certyfikacji – jednostka Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli uprawniona do wydawania certyfikacji sanitarna produktów;

X - handel – działalność polegająca na oferowaniu, kupowaniu, sprzedawaniu, wymianie, przekazaniu, wypożyczeniu, dystrybucja lub przekazanie z jakiegokolwiek tytułu produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt;

XI - orzeczenie – sankcja administracyjna, która może skutkować zniszczeniem produktu na koszt sprawcy lub przekazaniem go organom publicznym lub organizacjom charytatywnym, o ile nie stanowi to zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, zgodnie z ustaleniami urzędu w ramach administracyjnego postępowania kontrolnego w zakresie rolnictwa i hodowli;

XII - zanieczyszczenie krzyżowe – zanieczyszczenie produktu przeznaczonego do żywienia zwierząt innym produktem w trakcie procesu produkcji lub zanieczyszczenie spowodowane niewłaściwym kontaktem z surowcami, powierzchniami, otoczeniem, osobami lub zanieczyszczonymi produktami, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe produktu;

XIII - czynnik zanieczyszczający – substancje lub czynniki obce pochodzenia biologicznego, chemicznego lub fizycznego, uznane za szkodliwe dla zdrowia zwierząt;

XIV - przeznaczenie przemysłowe – przeznaczenie nadane przez zakład odpowiednio zidentyfikowanym produktom, które nie są zgodne z przepisami lub nie spełniają specyfikacji przewidzianych w programach samokontroli, w celu poddania ich określonym zabiegom lub wykorzystania do wytworzenia innych produktów, przy zapewnieniu ich identyfikowalności, tożsamości, bezpieczeństwa i jakości;

XV - zwrot za granicę – wysyłka produktów zagranicznych do krajów innych niż kraj pochodzenia lub kraj załadunku, w przypadku, gdy procedura importowa lub sam produkt nie są zgodne z przepisami dotyczącymi ochrony rolno-roślinnej, na wniosek importującej osoby prawnej;

XVI - zwrot do kraju pochodzenia – wysyłka produktów zagranicznych do kraju pochodzenia lub kraju załadunku, w przypadku ich nielegalnego przywozu, na mocy wyraźnych przepisów szczegółowych, z uwzględnieniem charakteru produktu i jego przeznaczenia;

XVII - opakowanie – pojemnik, osłona lub skrzynia służąca do zapewnienia trwałości produktów oraz ułatwienia ich transportu i obsługi;

XVIII - producent – zakład zlokalizowany na terytorium kraju lub za granicą, którego celem jest prowadzenie, osobno lub łącznie, uprawy, hodowli, pozyskiwania, syntezy lub przyjmowania substancji pochodzenia zwierzęcego, roślinnego, mineralnego lub innego, oraz do przeprowadzania operacji przetwarzania, dzielenia na partie, grupowania, przygotowywania, pakowania lub przechowywania w celu uzyskania produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt, z możliwością wprowadzenia ich do obrotu;

XIX - - frakcjonowanie - proces mający na celu podział produktów objętych niniejszym rozporządzeniem i przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli na mniejsze ilości, przy zachowaniu cech i informacji zawartych na pierwotnych etykietach, obejmujący czynności ważenia lub mierzenia, pakowania i etykietowania;

XX - ładunek luzem – ładunek przewożony w dużych ilościach bez opakowania;

XXI - dezynfekcja – procedura składająca się z dwóch odrębnych etapów:

a) czyszczenie; oraz

b) dezynfekcja;

XXII - innowacja technologiczna - produkty lub procesy, które są nowatorskie pod względem technologicznym lub znacznie udoskonalone, nieobjęte obecnym stanem techniki, przyczyniające się do poprawy celu procesu lub jakości produktu, oceniane zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi własności przemysłowej oraz odpowiednimi międzynarodowymi normami i wytycznymi;

XXIII - kontrola rolno-hodowlana - kontrola przeprowadzana przez federalnego audytora ds. rolnictwa i hodowli lub przez urzędników zajmujących inne stałe stanowiska związane z technicznymi działaniami w zakresie kontroli rolno-hodowlanej, obejmująca dokumenty, działania, procedury, zakłady, pojazdy, produkty, opakowania, etykiety, surowce, środki produkcji lub wszelkie inne miejsca lub przedmioty, w celu ustalenia ich stanu lub poszukiwania dowodów dotyczących faktów mających znaczenie dla ochrony rolnictwa;

XXIV - wycofanie z użytku – przeznaczenie do zniszczenia, które firma nadaje produktowi, który niezgodny z przepisami;

XXV - czyszczenie – usuwanie substancji organicznych, nieorganicznych lub innych niepożądanych zanieczyszczeń z powierzchni obiektów, urządzeń i przyborów;

XXVI - partia – produkty wytworzone w ramach jednego cyklu produkcyjnego, w tych samych warunkach i charakteryzujące się jednorodnością;

XXVII - standard tożsamości – zbiór parametrów umożliwiających identyfikację cech produktu, takich jak charakter, właściwości sensoryczne, skład, rodzaj przetwarzania, forma prezentacji, oświadczenia funkcjonalne oraz inne elementy, które zostaną określone w Technicznym Regulaminie Tożsamości i Jakości - RTIQ;

XXVIII - przygotowywanie w warunkach domowych – przygotowywanie żywności przez właścicieli lub posiadaczy zwierząt, dla których jest ona przeznaczona, bez celu komercyjnego;

XXIX - Standardowa procedura higieny operacyjnej – PPHO - procedury opisane, opracowane, wdrożone, monitorowane i weryfikowane przez zakład w celu ustalenia rutynowych działań, dzięki którym zakład zapobiega bezpośredniemu lub krzyżowemu zanieczyszczeniu produktu oraz zachowuje jego jakość i bezpieczeństwo poprzez zapewnienie higieny przed, w trakcie oraz po zakończeniu operacji;

XXX - produkt – produkt rolno-rolniczy określony zgodnie z przepisami ustawy nr 14.515 z 2022 r., w tym surowce, składniki, produkty powstałe w wyniku procesu produkcyjnego, wszelkie substancje lub mieszaniny substancji przetworzone, półprzetworzone lub surowe, pod dowolnymi nazwami, dowolnego rodzaju, etykiety, materiały promocyjne, opakowania lub wszelkie inne środki produkcji rolno-hodowlanej przeznaczone do żywienia zwierząt lub wykorzystywane na dowolnym etapie ich produkcji aż do wprowadzenia do obrotu;

XXXI - programy samokontroli – procedury opisane, wdrożone, utrzymywane, monitorowane i weryfikowane przez zakład w celu zapewnienia nieszkodliwości, tożsamości, jakości i bezpieczeństwa jego produktów;

XXXII - jakość – zbiór parametrów pozwalających scharakteryzować specyfikację produktu w odniesieniu do pożądanego lub ustalonego standardu, pod względem czynników wewnętrznych i zewnętrznych, higieniczno-sanitarnych oraz technologicznych;

XXXIII - identyfikowalność – możliwość ustalenia pochodzenia i śledzenia przepływu produktu na poszczególnych etapach produkcji i sprzedaży, a także surowców wykorzystanych do jego wytworzenia;

XXXIV - zalecenia międzynarodowe – normy lub wytyczne wydane przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt lub Komisję **Kodeksu Żywnościowego** Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa dotyczące produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt;

XXXV -Techniczny regulamin dotyczący tożsamości i jakości (RTIQ) – akt normatywny mający na celu ustanowienie standardów tożsamości oraz minimalnych cech jakościowych, które muszą spełniać produkty;

XXXVI - etykieta lub oznakowanie – każdy napis, podpis, obraz oraz wszelkie informacje opisowe lub graficzne, które są napisane, wydrukowane, wytłoczony, wygrawerowany, wytłoczony w reliefie, litografowany lub naklejony na opakowaniu, pojemnikach lub na paragonie produktu przeznaczonego do sprzedaży w celu jego identyfikacji;

XXXVII - dezynfekcja – stosowanie środków chemicznych zatwierdzonych przez organ regulacyjny ds. zdrowia lub metod fizycznych na powierzchniach obiektów, urządzeń i przyborów po przeprowadzeniu procedur czyszczenia, w celu zapewnienia akceptowalnego poziomu higieny mikrobiologicznej; oraz

XXXVIII - sprzedaż detaliczna – operacja przeprowadzana w placówce magazynowej, obejmująca odbiór pakowanych produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt, rozpakowywanie tych produktów, ważenie oraz pakowanie ich w małe porcje bez etykietowania, w celu sprzedaży konsumentowi końcowemu.

TYTUŁ II

OGÓLNA KLASYFIKACJA I REJESTRZAKŁADÓW ROZDZIAŁ I W KLASYFIKACJI OGÓLNEJ

Art. 11. Zakłady produkujące produkty przeznaczone do żywienia zwierząt zostaną sklasyfikowane w:

I – producent; lub II –podmiot zajmujący się magazynowaniem.

Jedyny ustęp Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może, w przepisach uzupełniających, wprowadzić ograniczenia dotyczące sprzedaży detalicznej, o której mowa w pkt XXXVIII **ustępu 1** art. 10, w odniesieniu do niektórych produktów przeznaczonych na paszę dla zwierząt.

ROZDZIAŁ II

O REJESTRACJI I PRZENIESIENIU PRAWA WŁASNOŚCI OBIEKTÓW

Część I

Z rejestru placówek

Art. 12. Jedynie osoby fizyczne lub prawne, w tym spółdzielnie, stowarzyszenia branżowe i podobne podmioty, należycie zarejestrowane we właściwym organie Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, mogą przyjmować, przetwarzać, dzielić na mniejsze partie, grupować, przygotowywać, pakować lub przechowywać oraz prowadzić sprzedaż na rzecz innego zakładu produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt.

§ 1. Do celów klasyfikacji ryzyka działalności gospodarczej, o której mowa w ustawie nr 13.874 z 2019 r. oraz w przepisach wykonawczych do niej:

I - producenci mogą zostać zaklasyfikowani do poziomu ryzyka I, II lub III;

oraz II – podmioty zajmujące się magazynowaniem mogą zostać

zaklasyfikowane do poziomu ryzyka I lub II.

§ 2 Z obowiązku rejestracji

zwolnione są: I – producenci,

którzy:

a) wytwarzają wyłącznie produkty przeznaczone do spożycia przez własne zwierzęta, nie wprowadzając ich do obrotu, pod warunkiem, że nie przetwarzają określonych produktów pochodzenia zwierzęcego zgodnie z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

b) działają wyłącznie w formie kuchni przemysłowych lub domowych, sklepów mięsnych, piekarni, cukierni, lodziarni lub podobnych placówek, które zajmują się przetwarzaniem, przygotowywaniem, pakowaniem i sprzedażą produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt domowych, które:

1. nie zawierają oświadczeń dotyczących środków wspomagających leczenie;
2. są przeznaczone wyłącznie na rynek krajowy;
3. niezależnie od tego, czy zostały opracowane na podstawie zaleceń lekarza weterynarii, czy też nie;
4. składają się z produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, które mogą być wykorzystywane w żywieniu zwierząt;

5. niezależnie od tego, czy zawierają dodatki przeznaczone do żywienia zwierząt, wyprodukowane w zakładach zarejestrowanych w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli; oraz

6. są uzyskiwane w ramach prostego procesu produkcyjnego, zgodnie z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

c) działają wyłącznie jako producenci pierwotni w zakresie uprawy lub zbiorów, których wynikiem są produkty przeznaczone na paszę, poddawane procesom czyszczenia, suszenia, zagęszczania, obierania lub innym zabiegom fizycznym mającym na celu usunięcie niepożądanych części upraw lub zbiorów, albo działają jako producenci kiszonki, ziarna i nasion **w stanie surowym** oraz siana; lub

d) zajmują się wyłącznie odbiorem, przetwarzaniem, przygotowywaniem, pakowaniem, przechowywaniem i sprzedażą mieszanek ziaren i nasion – **w postaci surowej** lub zmielonej – przeznaczonych do karmienia ptaków ozdobnych i zwierząt domowych;

II - podmioty zajmujące się magazynowaniem, z wyjątkiem przypadku przewidzianego w § 3; oraz

III - inni producenci określeni w normach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo

Rolnictwo i hodowla.

§ 3 W uproszczonej formie rejestruje się:

I - podmioty zajmujące się przyjmowaniem, przechowywaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów przeznaczonych na paszę zwierzęcą na eksport; oraz

II - zagraniczni producenci.

§ 4. Zarejestrowani zostaną pozostali producenci, którzy nie zostali uwzględnieni w § 2 i § 3.

§ 5 Kontrole i nadzór w miejscach, o których mowa w § 2, w odniesieniu do działań przewidzianych w art. 4, będą przeprowadzane – w zależności od ocenianego stanu faktycznego – w przypadku, gdy:

I – podejrzenie zdarzenia szkodliwego dla

zdrowia zwierząt; II – rozpatrywanie

zgłoszenia; lub

III - określenie w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa oraz

Hodowla
zwierząt.

§ 6. Aby móc dokonywać eksportu produktów, oprócz rejestracji zakład musi spełniać szczegółowe wymogi sanitarne obowiązujące w krajach lub blokach krajów, do których produkty są przeznaczone.

§ 7 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może ustanowić dodatkowe procedury dotyczące przeprowadzania czynności inspekcyjnych i kontrolnych w celu zapewnienia weryfikacji środków kontroli i gwarancji niezbędnych do wydania certyfikatu sanitarnego, zgodnie z wymogami określonymi w międzynarodowych porozumieniach sanitarnych, o których mowa w § 6.

Art. 13. Zakłady zajmujące się dalszym przetwarzaniem produktów pochodzenia zwierzęcego nienadających się do spożycia, zgodnie z postanowieniami dekretu nr 9.013 z dnia 29 marca 2017 r., jeżeli powstały produkt jest przeznaczony na paszę dla zwierząt, a które ewentualnie są zarejestrowane w stanach, Dystrykcie Federalnym, gminach lub innych organach federalnych, powinny przenieść swoje rejestracje do Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, zgodnie z przepisami przejściowymi i przepisami uzupełniającymi wydanymi przez wspomniane ministerstwo.

Art. 14. Zgodnie z postanowieniami art. 532-B dekretu nr 9.013 z2017 r., zakłady produkujące i przechowujące produkty przeznaczone do żywienia zwierząt, pochodzące z produktów pochodzenia zwierzęcego, zarejestrowane w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli na podstawie przepisów innych niż ustawa nr 6.198 z 1974 r., oraz na podstawie przepisów wykonawczych do tej ustawy, mają obowiązek przenieść swoje rejestracje zgodnie z przepisami przejściowymi oraz normami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 15. Zakłady produkujące wyroby pochodzenia zwierzęcego, zarejestrowane w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli, zgodnie z postanowieniami dekretu nr 9.013 z2017 r., które wytwarzają również produkty przeznaczone do żywienia zwierząt, powinny dostosować swoje dane w systemie informatycznym, zgodnie z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, bez konieczności dokonywania nowej rejestracji.

§ 1 Dopóki system informatyczny, o którym mowa w **ustępie pierwszym**, nie umożliwi aktualizacji danych bez konieczności dokonywania nowego wpisu, zakład oraz jego produkty przeznaczone do żywienia zwierząt powinny być również zarejestrowane w systemie informatycznym udostępnionym do celów rejestracji, o którym mowa w niniejszym dekrete, zgodnie z postanowieniami przepisów przejściowych oraz przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

§ 2 Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do zakładów, które spełniają warunki określone w pkt II **ustępu** pierwszego art. 3.

Art. 16. Zakłady produkujące produkty na bazie roślinnej lub mineralnej, zarejestrowane w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli Zwierząt, a także produkujące produkty przeznaczone na pasze, muszą aktualizować swoje dane w systemie komputerowym, zgodnie z przepisami przejściowymi i przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt, bez konieczności ponownej rejestracji.

Art.17. Aby uzyskać rejestrację zakładu w trybie uproszczonym, należy wykonać następujące etapy:

I - przesłanie wymaganej dokumentacji za pośrednictwem systemu informatycznego przez zakład, z zachowaniem postanowień niniejszego dekretu oraz przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa

i Hodowli Zwierząt; oraz

II - wydanie zezwolenia na rejestrację zakładu.

Art. 18. Aby uzyskać rejestrację działalności gospodarczej, należy wykonać następujące kroki:

I - składanie przez zakład wymaganej dokumentacji za pośrednictwem systemu komputerowego, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia i przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt;

II - ocena i zatwierdzenie przez właściwy organ dokumentacji dostarczonej przez zakład;

III - kontrola pomieszczeń obiektu budowlanego, w którym zakończono montaż sprzętu, wraz z wydaniem ostatecznej opinii zawartej w raporcie sporządzonym przez federalnego audytora rolno-rolniczego; oraz

IV - wydanie zezwolenia na rejestrację zakładu.

Jedyny ustęp Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może zwolnić niektórych producentów z obowiązku wykonania etapu przewidzianego w pkt III **ustępu głównego** , z zastrzeżeniem przepisów uzupełniających.

Art. 19. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli udostępni i będzie utrzymywać komputerowy system rejestracji i przenoszenia praw własności do gospodarstw.

Art. 20. Wniosek o rejestrację lub rejestrację w trybie uproszczonym powinien złożyć kierownik lub przedstawiciel prawny zakładu za pośrednictwem systemu informatycznego.

Art. 21. W przypadku złożenia wniosku o rejestrację zagranicznego producenta należy przedłożyć dokument lub urzędowe zaświadczenie o rejestracji zakładu wydane przez właściwy organ kraju pochodzenia, bez uszczerbku dla postanowień niniejszego dekretu, jego przepisów przejściowych oraz przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

§ 1 W dokumencie lub zaświadczeniu, o którym mowa w **ustępie pierwszym** , należy podać nazwę firmy, adres oraz rodzaj prowadzonej działalności.

§ 2 W przypadku, gdy w dokumencie lub zaświadczeniu, o którym mowa w **ustępie pierwszym**, nie znajdują się wszystkie wymagane informacje, dopuszczalne jest przedłożenie uzupełniającego oświadczenia wydanego przez właściwy organ kraju pochodzenia.

§ 3 Dokument lub zaświadczenie oraz oświadczenie, o których mowa w niniejszym artykule, powinny być opatrzone tłumaczeniem na język portugalski.

§ 4 Dokumenty, o których mowa w **ustępie pierwszym**, muszą być opatrzone apostille zgodnie z przepisami dekretu nr 8.660 z dnia 29 stycznia 2016 r. lub poddane innej równoważnej procedurze uznanej przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, z uwzględnieniem przepisów szczególnych.

Art. 22. W zakresie budowy i eksploatacji obiektu na jego właścicielu spoczywa obowiązek przestrzegania pozostałych wymogów przewidzianych w przepisach Unii, stanów, Dystryktu Federalnego, gmin oraz innych organów zajmujących się normowaniem technicznym, o ile nie są one sprzeczne z wymogami sanitarnymi lub przemysłowymi przewidzianymi w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 23. Rejestracja lub rejestracja w trybie uproszczonym zostanie przyznana na podstawie numeru w Krajowym Rejestrze Osób Prawnych (CNPJ) lub w Rejestrze Osób Fizycznych –CPF, dla każdego zakładu produkcyjnego, i będą miały nieograniczony okres ważności, z możliwością ich unieważnienia, zawieszenia lub cofnięcia:

I - na wniosek osoby odpowiedzialnej lub przedstawiciela prawnego w związku z zakończeniem działalności;

II - przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, w przypadku braku zgłoszenia wprowadzenia do obrotu produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt, pochodzących z zarejestrowanego zakładu, przez okres dwunastu miesięcy;

III - przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, w przypadku stwierdzenia dobrowolnego zawieszenia działalności na okres dłuższy niż trzydzieści sześć miesięcy; lub

IV - w wyniku nałożenia sankcji administracyjnej w związku z postępowaniem administracyjnym w sprawie kontroli rolno-rolniczej.

Jedyny ustęp W przypadku producenta zagranicznego zostanie przyznana rejestracja w formie uproszczona dla każdego zakładu produkcyjnego, bez konieczności podawania numeru CNPJ lub CPF.

Art. 24. W celu rejestracji i kontroli działalności prowadzonej przez zakłady, Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli określi w przepisach uzupełniających różne rodzaje działalności dozwolone dla każdej klasy zakładu przewidzianej w niniejszym dekrete, w tym dla zakładów zajmujących się produktami pochodzenia roślinnego przeznaczonymi do żywienia zwierząt, o których mowa w ustawie nr 8.171 z 1991 r., oraz w przepisach uzupełniających do niej.

Art. 25. Po spełnieniu wymogów określonych w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających Departament Inspekcji Produktów Pochodzenia Zwierzęcego () przy Sekretariacie Obrony Rolnictwa i Hodowli Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli wyda certyfikat rejestracji w formie cyfrowej, w którym znajdą się następujące informacje:

I – numer identyfikacyjny rejestru; II – numer CNPJ lub CPF;

III - nazwa firmy;

IV - lokalizacja placówki;

V - klasyfikacja zakładu; oraz VI – kategorie produktów.

§ 1 Numer identyfikacyjny zakładu jest niepowtarzalny.

§ 2 W przypadku zagranicznych zakładów produkcyjnych:

I – numer identyfikacyjny rejestru zostanie również nadany przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli; oraz II – postanowienia zawarte w pkt II części **głównej** nie mają zastosowania.

§ 3. Kategorie, o których mowa w pkt VI ustępu pierwszego, zostaną określone w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 26. Świadectwo rejestracji jest dokumentem uprawniającym do prowadzenia działalności przez dany zakład.

Art.27. Każdy podmiot zarejestrowany lub zarejestrowany w trybie uproszczonym ma obowiązek zgłaszać Ministerstwu Rolnictwa i Hodowli, w celu przeprowadzenia oceny, wystąpienie następujących zdarzeń:

I – przeniesienie własności lokalu, z jakiegokolwiek tytułu; II – zmiana nazwy firmy i klasyfikacji;

III - zakończenie działalności;

IV - całkowite wstrzymanie działalności, jeżeli okres ten przekracza sześć miesięcy, oraz data wznowienia; V – zmiana osoby odpowiedzialnej za kwestie techniczne;

VI – zmiana kategorii produktów; lub VII – zmiana przedstawiciela prawnego.

§ 1 Zgłoszenie, o którym mowa w **zdaniu wprowadzającym**, należy dokonać w komputerowym systemie rejestracji placówek w terminie trzydziestu dni od daty wystąpienia zdarzenia.

§ 2 Postanowienia zawarte w pkt IV i V **ustępu głównego** nie mają zastosowania do producentów zagranicznych.

§ 3 Zabrania się dokonywania zmian w rejestrze zakładu w trybie uproszczonym bez przestrzegania przepisów art. 18.

Art. 28. Rozbudowa, przebudowa lub budowa obiektów, obiektów i wyposażenia w zakładach zarejestrowanych lub zarejestrowanych w trybie uproszczonym, o których mowa w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, a które pociągają za sobą zmiany w zdolnościach produkcyjnych i magazynowych lub w przepływie produktów, mogą być przeprowadzane wyłącznie po:

I - uaktualnieniu dokumentacji udostępnionej w systemie komputerowym, w przypadku podmiotów zarejestrowanych oraz podmiotów zarejestrowanych w sposób uproszczony; oraz

II - ocenie i zatwierdzeniu przez służby urzędowe, w przypadku zakładów zarejestrowanych.

§ 1 Nie ma obowiązku zgłaszania do Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli następujących zmian: nieprzewidziane w **części głównej**, odpowiedzialność za wszelkie konsekwencje dla esu produkcyjnego spoczywa na przedsiębiorstwie.

§ 2 W przypadku przewidzianym w pkt II **ustępu pierwszego**, po wprowadzeniu zatwierdzonych zmian należy powiadomić Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli w celu przeprowadzenia kontroli, zgodnie z przepisami uzupełniającymi.

§ 3 Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do producentów zagranicznych.

§ 4 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może zwolnić pozostałe zakłady zarejestrowane w trybie uproszczonym, nieobjęte zakresem § 3, z obowiązku stosowania przepisów niniejszego artykułu, zgodnie z przepisami uzupełniającymi.

§ 5 Stosowanie przepisów zawartych w pkt II **ustępu głównego**, w przypadku zarejestrowanych zakładów uczestniczących w Programie Zachęt na rzecz Zgodności w zakresie Ochrony Rolnictwa i Hodowli, ustanowionym ustawą nr 14.515 z 2022 r., nastąpi zgodnie z przepisami rozporządzenia i normami uzupełniającymi wspomnianego Programu.

Art. 29. Zmiana adresu zakładu zarejestrowanego lub zarejestrowanego w trybie uproszczonym będzie wymagała aktualizacji dokumentacji dostarczonej w systemie informatycznym.

Jedyny ustęp Jeżeli zmiana adresu zarejestrowanego zakładu wynika ze zmiany lokalizacji, może ona zostać dokonana dopiero po dokonaniu oceny i zatwierdzeniu przez właściwy organ zaktualizowanej dokumentacji dostarczonej w systemie informatycznym, zgodnie z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Dział II

W sprawie przeniesienia własności zakładów

Art. 30. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 27 **ust. 1 pkt I**, dotyczy przeniesienia, z jakiegokolwiek tytułu, własności, posiadania lub sprawowania kontroli nad gospodarstwami i musi zostać dokonane w terminie trzydziestu dni od daty sformalizowania przeniesienia własności, zgodnie z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

proc

Jedyny ustęp Dopóki nie zostanie złożone zawiadomienie, o którym mowa w **części wprowadzającej**, osoby fizyczne lub prawne, które przeniosą prawo własności do zakładu na osoby fizyczne lub prawne będące osobami trzecimi, będą nadal ponosić odpowiedzialność za zobowiązania wynikające z tego zakładu.

Art. 31. Osoby fizyczne lub prawne, które z jakiegokolwiek tytułu nabędą własność, posiadanie lub sprawowanie kontroli nad tymi zakładami, mają obowiązek dokonać odpowiedniej aktualizacji wpisu lub zarejestrować się w trybie uproszczonym w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli w terminie trzydziestu dni od daty powiadomienia o przeniesieniu własności.

§ 1 W przypadku nieprzeprowadzenia dostosowania rejestracji lub rejestracji w trybie uproszczonym nabytego zakładu w terminie określonym w **ustępie pierwszym**, zostanie wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie kontroli rolno-rolniczej przeciwko nabywcy będącemu osobą fizyczną lub prawną, co może skutkować zawieszeniem lub cofnięciem rejestracji lub rejestracji w trybie uproszczonym.

§ 2 Jeżeli w toku postępowania administracyjnego w sprawie inspekcji rolnej, o którym mowa obejmuje § 1 – jeżeli podmiot, wobec którego wszczęto postępowanie, ureguluje sprawę rejestracji lub dokona rejestracji w trybie uproszczonym, nie zostanie na niego nałożona kara w postaci cofnięcia rejestracji, a pozostałe kary mogą zostać nałożone zgodnie z przepisami prawa.

Art. 32. Po dostosowaniu rejestru, o którym mowa w art. 31, osoby fizyczne lub prawne, na k, którym przekazano placówki, będą ponosić odpowiedzialność za wykroczenia popełnione w tych placówkach i będą zobowiązane do spełnienia wymogów oraz poniesienia sankcji administracyjnych nałożonych na poprzedniego podmiot odpowiedzialny, bez uszczerbku dla innych sankcji, które mogą zostać nałożone w przyszłości.

Jedyny ustęp Wymogi i sankcje, o których mowa w **części głównej**, obejmują między innymi: I – dotyczące przestrzegania terminów:

- a) plany działania;
- b) wezwania; oraz
- c) wszelkiego rodzaju przepisy sanitarne; oraz

II – o charakterze finansowym, które mogą zostać ustalone w wyniku administracyjnego postępowania wyjaśniającego dotyczącego naruszeń popełnionych przez poprzedniego odpowiedzialnego w sprawach oczekujących na rozstrzygnięcie.

Art. 33. inne przepisy dotyczące udzielania, zmiany, przeniesienia i unieważnienia rejestracji lub rejestracji w trybie uproszczonym zostaną zawarte w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

TYTUŁ III

OGÓLNE WARUNKI DOTYCZĄCE PLACÓWEK ROZDZIAŁ I O INSTALACJACH I URZĄDZENIACH

Art. 34. Obiekty, o których mowa w art. 12, będą spełniać wymagania dotyczące instalacji i wyposażenia zgodnie z kryteriami określonymi w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, z uwzględnieniem odpowiednich uwarunkowań technologicznych.

Art. 35. Departament Kontroli Produktów Pochodzenia Zwierzęcego przy Sekretariacie ds. Obrony Rolnictwa i Hodowli Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli może wymagać wprowadzenia zmian w projekcie zakładu przemysłowego, procesach produkcyjnych oraz schemacie operacyjnym, w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania czynności oraz zagwarantowania bezpieczeństwa produktu, a także zdrowia zwierząt i ludzi.

Art. 36. Dopuszcza się wykorzystywanie obiektów i urządzeń przeznaczonych do produkcji lub przechowywania produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt do wytwarzania lub przechowywania produktów, które nie podlegają kontroli, o której mowa w ustawie nr 6.198 z 1974 r., pod warunkiem że nie wpłynie to negatywnie na warunki higieniczno-sanitarne i bezpieczeństwo produktów podlegających urzędowej kontroli; zezwolenie to jest uzależnione od uprzedniej oceny przez służby urzędowe zagrożeń związanych z każdym produktem, zgodnie z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Jedyny ustęp W przypadku produktów, o których mowa w **części wprowadzającej**, nie można stosować oficjalnej pieczęci, o której mowa w pkt XVI **części** wprowadzającej art. 64.

ROZDZIAŁ II

WARUNKI HIGIENICZNE

Art.37. Osoby odpowiedzialne za zakłady, o których mowa w art. 12, zapewnią, aby wszystkie etapy wytwarzania produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt, w tym logistyka i transport, były realizowane w sposób higieniczny, bez gromadzenia materiałów lub produktów, tak aby zagwarantować bezpieczeństwo, tożsamość, jakość i bezpieczeństwo, z zachowaniem dobrych praktyk produkcyjnych, tak aby uzyskać produkty spełniające normy jakościowe i nie stanowiące zagrożenia dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa oraz interesów konsumentów.

Art. 38. Produkty należy przechowywać w sposób zapewniający zachowanie odpowiednich warunków do ich konserwacji.

ROZDZIAŁ III

OBOWIĄZKI PLACÓWEK

Art. 39. Właściciele lokali są zobowiązani do:

I - przestrzegania postanowień niniejszego dekretu oraz przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

II - zapewnienia obiektów, sprzętu i materiałów uznanych za niezbędne do przeprowadzania inspekcji i nadzoru;

III - dostarczania danych dotyczące produkcji, importu, eksportu i obrotu produktami przeznaczonymi na paszę oraz udostępniać je w systemie informatycznym Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli do dziesiątego dnia roboczego każdego miesiąca następującego po minionym miesiącu oraz na każde żądanie;

IV - przechowywania w zakładzie dokumentację wymaganą na mocy niniejszego dekretu oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, udostępniając ją organom urzędowym w stanie odpowiednio zaktualizowanym i zgodnym z przepisami;

V - zgłaszania do Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli plany rozbudowy, przebudowy lub budowy budynków lub obiektów w zakładach, zgodnie z postanowieniami art. 28;

VI - zapewnienia materiałów, narzędzi i substancje niezbędne do przeprowadzenia prac związanych z pobieraniem, pakowaniem i zabezpieczeniem próbek oraz przekazać próbki kontrolne do laboratoriów;

VII - pokrycia koszty badań fiskalnych w celu spełnienia konkretnych wymogów dotyczących eksportu lub importu produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt;

VIII - zapewnienia odpowiednich pomieszczeń do przyjmowania i przechowywania produktów oraz do przechowywania produktów budzących podejrzenia lub przeznaczonych do wykorzystania warunkowego lub do przetworzenia przemysłowego;

IX - utrzymywania obiektów, urządzeń i narzędzi w stanie technicznym odpowiednim do ich przeznaczenia;

X - przechowywania i gromadzić produkty przeznaczone do żywienia zwierząt z odpowiednim oznakowaniem, tak aby zapewnić ich jakość, nieszkodliwość i bezpieczeństwo, z uwzględnieniem przepisów art. 55;

XI - przeprowadzania unieszkodliwiania, niszczenia lub przekazywanie w darowiznę produktów przeznaczonych na paszę, zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym dekrete oraz w akcie wydanym przez ministra stanu ds. rolnictwa i hodowli, a także prowadzić rejestry podlegające audytowi;

XII - zapewnienia kontrolę temperatury produktów, otoczenia oraz stosowanego procesu technologicznego, zgodnie z programem samokontroli lub w przypadkach określonych w normach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

XIII - prowadzenia podlegających audytowi rejestrów dotyczących odbioru produktów i surowców, z podaniem pochodzenia, ilości i jakości, kontroli procesu produkcyjnego, wyprodukowanych produktów, stanów magazynowych, wysyłek i miejsca przeznaczenia;

XIV - dbania o to, by personel był regularnie szkolony i posiadał uprawnienia niezbędne do wykonywania czynności w placówce;

XV - zapewnienia służbom urzędowym dostępu do wszystkich pomieszczeń zakładu w celu przeprowadzenia czynności związanych z inspekcją, kontrolą, pobierania próbek, weryfikacji dokumentów oraz innych procedur związanych z inspekcją i kontrolą przewidzianych w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

XVI - dysponowania programem odbioru produktów wytworzonych i ewentualnie wysłanych przez zakład;

XVII - dokonywania rejestracji zakładów oraz rejestracji i ewidencji ich produktów, a także przedłużać te rejestracje, w stosownych przypadkach, w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli;

XVIII - reklamować lub używać materiałów reklamowych z naruszeniem postanowień niniejszego Dekretu i przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

XIX - stawiania się na wezwanie i spełnić wymogi regulacyjne dotyczące służby urzędowej w wyznaczonych terminach; oraz

XX - przekazywania organom urzędowym informacji oraz przedstawianie działań naprawczych w związku ze skargami konsumentów dotyczącymi produktów.

Art. 40. Zakłady powinny dysponować programami samokontroli, które są wdrażane, utrzymywane, monitorowane i weryfikowane, a które będą zawierały:

I - usystematyzowane i podlegające kontroli rejestry procesu produkcyjnego, począwszy od pozyskania i odbioru surowców, składników i materiałów eksploatacyjnych, aż po wysyłkę produktu powstałego w wyniku tej działalności; oraz

II - plan wycofania partii w przypadku stwierdzenia wad lub niezgodności produktu, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów lub zdrowia zwierząt; oraz

III - opis procedur samokorygujących.

§ 1 Wdrożenie programów samokontroli może zostać poświadczane przez niezależną jednostkę certyfikującą, akredytowaną przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

§ 2. Programy samokontroli powinny być oparte na programach dotyczących wymagań wstępnych, w tym na dobrych praktykach produkcyjnych (GMP), planie kontroli zagrożeń i punktach krytycznych (HACCP) oraz w stosownych przypadkach, na systemie analizy zagrożeń i punktach krytycznych (HACCP) lub innym równoważnym narzędziu uznanym przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, a także powinny uwzględniać środki zapobiegawcze mające na celu uniknięcie wystąpienia nieprawidłowości.

§ 3 W przypadku stosowania systemów informatycznych do rejestrowania danych dotyczących monitorowania i weryfikacji programów samokontroli, zakłady muszą zagwarantować bezpieczeństwo, integralność i dostępność informacji.

§ 4 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli określi w przepisach uzupełniających oficjalne procedury weryfikacji programów samokontroli.

Art. 41. Zakłady powinny dysponować mechanizmami kontroli zapewniającymi identyfikowalność produktów oraz dostępność informacji dotyczących całego łańcucha produkcyjnego, zgodnie z postanowieniami niniejszego dekretu oraz przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 42. Zakłady będą zobowiązane do przedstawienia dokumentów i informacji wymaganych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, zarówno o charakterze podatkowym, jak i analitycznym, a także rejestrów dotyczących odbioru, zapasów, produkcji, wysyłki oraz wszelkich innych dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia kontroli i inspekcji.

Art. 43. Zakłady powinny posiadać osobę odpowiedzialną za nadzorowanie prac z zakresu higieny, zdrowia i technologii, której wykształcenie zawodowe powinno być zgodne z przepisami określonymi w odpowiednich aktach prawnych.

Art. 44. Zakłady będą mogły wystawiać na sprzedaż i dystrybuować wyłącznie produkty, które:

I - nie zostały uznane za niezdatne do stosowania lub spożycia przez zwierzęta, zgodnie z postanowieniami art. 95;

II - zapewniają identyfikowalność na etapie pozyskiwania, odbioru, produkcji i wysyłki; oraz

III - które spełniają stosowne specyfikacje określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w uzupełniających przepisach wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Jedyny ustęp. Podmioty podejmą niezbędne działania w celu wycofania partii produktów uznanych za nieodpowiednie do użytku lub spożycia przez zwierzęta lub stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów lub zdrowia zwierząt, w oparciu o swoje programy samokontroli lub zgodnie z zaleceniem organu urzędowego.

TYTUŁ IV
O PRODUKTACH, OPAKOWANIACH I ETYKIETOWANIU

ROZDZIAŁ I

O STANDARDACH TOŻSAMOŚCI I JAKOŚCI PRODUKTÓW

Art. 45. Produkty przeznaczone do żywienia zwierząt muszą spełniać parametry i limity mikrobiologiczne, fizyk, chemiczno-fizycznych, dotyczących pozostałości produktów weterynaryjnych, zanieczyszczeń i innych, określonych w niniejszym dekrete oraz w normach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, a także poziomom gwarancyjnym zarejestrowanym lub zadeklarowanym przez zakład produkcyjny.

Art. 46. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli określi w przepisach uzupełniających składniki, dodatki, surowce, nośniki i substancje pomocnicze, substancje wspomagające technologię oraz produkty uboczne dopuszczone do stosowania w produktach przeznaczonych do żywienia zwierząt, a także kryteria i limity dotyczące tych substancji, w stosownych przypadkach.

Jedyny ustęp. Zabrania się stosowania substancji, które nie zostały zatwierdzone przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli do stosowania w żywności oraz w żywieniu zwierząt (), zgodnie z przepisami uzupełniającymi.

Art. 47. Produkty mogą być poddawane procesowi napromieniowania w zakładach, które posiadają odpowiednie zezwolenia wydane przez właściwe organy.

Jedyny ustęp Procedury dotyczące identyfikowalności produktów poddanych napromieniowaniu, o których mowa w **części wprowadzającej, zostaną** określone w programach samokontroli.

Art. 48. Produkty należy przechowywać i transportować z odpowiednimi etykietami zawierającymi wszystkie wymagane informacje oraz w warunkach zapewniających nienaruszalność opakowań.

ROZDZIAŁ II

O REJESTRACJI I EWIDENCJI PRODUKTÓW

Art. 49. Każdy produkt musi być: I – zarejestrowany;

II – zwolniony; lub III – zarejestrowany.

§ 1 Produkty importowane zostaną zarejestrowane, jeżeli są analogiczne do produktów krajowych zwolnionych z obowiązku rejestracji.

§ 2 Produkt wyprodukowany na terytorium kraju będzie zwolniony z obowiązku rejestracji, jeżeli przewidują to przepisy RTIQ lub konkretna norma uzupełniająca dotycząca tego zwolnienia, zgodnie z postanowieniami art. 23 ustawy nr 14.515 z 2022 r.

§ 3 Produkt, który nie jest objęty postanowieniami zawartymi w § 1 i § 2, podlega rejestracji.

§ 4 Rejestracja lub wpis do rejestru produktów będzie ważna na terytorium kraju przez okres dziesięciu lat i zostanie przyznana każdemu zakładowi produkcyjnemu.

§ 5 Produkt zwolniony z obowiązku rejestracji, wytwarzany na terytorium kraju, musi posiadać skład, etykietę i opakowanie zatwierdzone przed rozpoczęciem produkcji przez osobę odpowiedzialną technicznie w zakładzie produkcyjnym w ramach programów samokontroli oraz musi być zgodny z RTIQ i innymi szczegółowymi normami, o ile mają one zastosowanie.

Art. 50. Rejestracja produktów będzie odbywać się w systemie informatycznym udostępnionym i utrzymywanym przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

§ 1. Zakład składający wniosek powinien przedłożyć dokumentację i dostarczyć informacje wymagane do wstępnej oceny przez organ urzędowy, zgodnie z przepisami wykonawczymi.

§ 2 W przypadku rejestracji produktów nie jest wymagana wcześniejsza ocena przez urzędową służbę.

§ 3 Po spełnieniu wymogów określonych w § 1 produkt zostanie zarejestrowany lub wpisany do rejestru.

§ 4 Podane informacje muszą dokładnie odpowiadać procedurom stosowanym przez placówkę.

§ 5 Producent jest zobowiązany do aktualizowania informacji dotyczących rejestracji i ewidencji swoich produktów w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli, a także do zgłaszania zmian, gdy jest to konieczne, zgodnie z przepisami normy uzupełniającej.

Art. 51. W przypadku wniosku o rejestrację lub wpis do rejestru produktu wyprodukowanego przez zagranicznego producenta należy przedłożyć, oprócz dokumentów określonych w art. 50:

I - oficjalny dokument lub certyfikat rejestracji produktu wydany przez właściwy organ kraju pochodzenia;

II - zezwolenie na swobodną sprzedaż wydane przez właściwy organ kraju pochodzenia; lub

III - zezwolenie na wyłączną produkcję produktu przeznaczonego na eksport, wydane przez właściwy organ kraju pochodzenia.

§ 1 Dokumenty, o których mowa w **nagłówku**, muszą być dołączone do tłumaczenia na język portugalski.

§ 2. Wymagana będzie apostille dokumentów, o których mowa w **caput**, zgodnie z postanowieniami dekretu nr 8660 z dnia 29 stycznia 2016 r. lub inna równoważna procedura uznana przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych.

§ 3 Tylko zagraniczne zakłady produkcyjne, które zostały należycie zarejestrowane w trybie uproszczonym, mogą ubiegać się o rejestrację lub wpis do rejestru swoich produktów.

Art. 52. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może nakazać przeprowadzenie kontroli w zagranicznym zakładzie produkcyjnym w celu sprawdzenia warunków technicznych, higienicznych i sanitarnych, zgodnie z przepisami normy uzupełniającej.

Art. 53. Produkty przeznaczone na eksport, które zostały poddane procesom technologicznym lub których skład jest dopuszczalny w kraju przeznaczenia, ale które nie spełniają wymogów przepisów krajowych, nie mogą być przeznaczone do użytku ani spożycia na terytorium kraju.

Art. 54. Dopuszcza się składanie wniosków o dodanie nowych kategorii produktów, nieprzewidzianych w obowiązujących przepisach, za pośrednictwem systemu informatycznego udostępnionego w tym celu, pod warunkiem przedłożenia Ministerstwu Rolnictwa i Hodowli:

I - propozycja nazwy nowej kategorii;

II - określenie parametrów fizykochemicznych i mikrobiologicznych produktów należących do nowej kategorii, ich wymagań dotyczących tożsamości i jakości oraz metod oceny zgodności, z uwzględnieniem specyfiki każdego produktu;

III - informacje dotyczące historii produktów zaliczanych do nowej kategorii, o ile są dostępne; oraz

IV - oparcie na przepisach krajowych lub międzynarodowych, w stosownych przypadkach.

§ 1 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może zażądać informacji uzupełniających w stosunku do tych przewidzianych w **zdaniu wprowadzającym**, które uzna za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

§ 2 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, analizując wniosek, weźmie pod uwagę: I –

bezpieczeństwo i nieszkodliwość produktów objętych nową kategorią;

II - proponowane wymagania dotyczące tożsamości i jakości, mające na celu ochronę interesów konsumentów; oraz

III - istnienie zatwierdzonych metod oceny zgodności produktów objętych nową kategorią.

§ 3 W przypadkach, gdy technologia zaproponowana przez wnioskodawcę wykazuje podobieństwo do istniejących procesów produkcyjnych, przy rozpatrywaniu wniosku uwzględnia się również tradycyjną technologię wytwarzania produktu oraz cechy uznane przez producentów i konsumentów końcowych.

§ 4 W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku Ministerstwo

Rolnictwa i Hodowli: I – wskaże nową kategorię, do której będą zaliczane produkty;

II - wprowadzi nową kategorię do specjalnego systemu informatycznego w terminie trzydziestu dni od daty zatwierdzenia;

III - wskaże, czy produkty należące do nowej kategorii podlegają obowiązkowi rejestracji, czy też są z niego zwolnione; oraz

IV - dopilnuje wprowadzenia odpowiednich zmian w przepisach, z uwzględnieniem postanowień art. 46.

§ 5 Po wydaniu decyzji pozytywnej, o której mowa w § 4, bez uszczerbku dla postanowień niniejszego dekretu oraz przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, wnioskodawca powinien:

I - złożyć wniosek o aktualizację rejestru zakładu zgodnie z postanowieniami pkt VI **ustępu 1** art. 27; oraz

II - złożyć wniosek o rejestrację produktu zgodnie z przepisami art. 50 lub § 5 art. 49, w przypadku zwolnienia z obowiązku rejestracji, z uwzględnieniem przepisów art. 46.

Art. 55. Zabrania się stosowania produktu, którego termin ważności upłynął.

§ 1 Produkty, o których mowa w pkt I i II części głównej art. 322 dekretu nr 9.013 z 2017 r., których termin ważności upłynął, mogą być wykorzystywane do produkcji mąk i tłuszczów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do żywienia zwierząt, z zachowaniem przepisów zawartych w normach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

§ 2^o Do produkcji środków spożywczych przeznaczonych na pasze dla zwierząt można używać innych produktów, których termin przydatności upłynął, zgodnie z postanowieniami przepisów uzupełniających wydanych przez Ministra Rolnictwa i Hodowli.

§ 3 Produkt, którego termin przydatności upłynął, powinien zostać wyodrębniony i oznaczony przez placówkę.

Art. 56. Pozostałe postanowienia dotyczące zwolnień, rejestracji, wykazu produktów, zmian, odnowienia i unieważnienia zostaną określone w rozporządzeniach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 57. W przypadku, gdy jeden lub więcej etapów procesu produkcyjnego rozpoczętego w jednym zakładzie produkcyjnym odbywa się w innym zakładzie produkcyjnym, identyfikacja, która powinna Na etykiecie gotowego produktu musi figurować nazwa zakładu, który zakończył proces produkcyjny.

§ 1 W przypadku produktów zarejestrowanych sytuacja, o której mowa w **ustępie pierwszym**, powinna zostać udokumentowana w systemie informatycznym Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli dla każdego producenta uczestniczącego w danym etapie procesu produkcyjnego.

§ 2 Wszystkie zakłady produkcyjne uczestniczące w procesie produkcyjnym są zobowiązane do zapewnienia identyfikowalności produktów oraz poszczególnych etapów procesu produkcyjnego.

ROZDZIAŁ III O OPAKOWANIU

Art. 58. Produkty powinny być umieszczone lub zapakowane w pojemniki lub opakowania zapewniające niezbędną ochronę, z uwzględnieniem specyficznych właściwości produktu oraz warunków przechowywania i transportu.

Art. 59. Opakowania przeznaczone do sprzedaży produktów powinny być używane po raz pierwszy i w całości.

Jedyny ustęp Zezwala się na ponowne wykorzystanie opakowań wielkogabarytowych przez producenta, pod warunkiem zapewnienia warunków zapobiegających zanieczyszczeniu krzyżowemu produktu oraz uwzględnienia tej procedury w jego programach samokontroli.

Art. 60. Opakowania produktów importowanych przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju powinny zawierać etykietę w języku portugalskim, zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, przy czym na opakowaniu mogą znajdować się również inne języki.

ROZDZIAŁ IV O ETYKIETOWANIU

Art. 61. Każdy produkt przeznaczony do obrotu handlowego musi być oznaczony, zapakowany i opatrzony etykietą zgodnie z postanowieniami niniejszego dekretu oraz przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 62. Produkty przeznaczone na eksport muszą również być zgodne z przepisami dotyczącymi etykietowania obowiązującymi w kraju przeznaczenia.

Art. 63. Etykiety należy stosować wyłącznie na produktach, do których się odnoszą.

Jedyny ustęp Informacje zawarte na etykiecie powinny rzetelnie odzwierciedlać rzeczywisty charakter, skład i właściwości produktu.

Art. 64. Oprócz innych wymogów określonych w niniejszym dekrete, w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli oraz w innych szczegółowych aktach prawnych, etykiety powinny zawierać w sposób jasny i czytelny:

I - nazwa produktu;

II - kategoria produktu, podstawowy skład jakościowy, opcjonalnie informacje o nośnikach i substancjach pomocniczych;

III - poziomy gwarancji, o ile ma to zastosowanie;

IV - wskazania dotyczące stosowania oraz gatunek zwierząt, dla którego produkt jest przeznaczony;

V – sposób stosowania;

VI – zawartość, waga netto lub waga opakowania;

VII – warunki przechowywania;

VIII – nazwa i adres zakładu produkcyjnego; IX – numer CNPJ lub CPF krajowego producenta;

X - nazwa, adres i numer identyfikacyjny CNPJ importera, w przypadku produktu importowanego;

X - środki ostrożności, ograniczenia, zalecenia lub okres karencji, jeśli ma to zastosowanie;

XII – sformułowanie „Produkt zwolniony z obowiązku rejestracji w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli” lub „Produkt Zarejestrowany w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli pod nr” lub „Produkt zarejestrowany w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli pod nr”, w zależności od przypadku;

XIII – numer partii;

XIV – data ważności;

XV - termin przydatności do spożycia po otwarciu opakowania, jeśli ma to zastosowanie; oraz

XVI - oficjalna pieczęć identyfikacyjna rejestru zakładu produkcyjnego, której podstawowe elementy, format i wymiary zostaną określone w uzupełniającej normie Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli.

Jedyny ustęp Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może zwolnić określone produkty z obowiązku podawania informacji, o których mowa w **części głównej, na mocy** przepisów uzupełniających.

Art. 65. Na etykietach produktów oraz w innych materiałach reklamowych zabrania się umieszczania wyrażeń, znaków towarowych, słów, znaków, nazw, symboli, emblematów, ilustracji lub innych przedstawień graficznych, które mogą przekazywać informacje fałszywe, nieprawidłowe, niewystarczające lub które mogłyby, bezpośrednio lub pośrednio, wprowadzać konsumenta w błąd, powodować pomyłkę, niejasność lub dezorientację co do rzeczywistego charakteru, składu, wydajności, pochodzenia, rodzaju, jakości, ilości, terminu przydatności do spożycia, wartości odżywczych lub sposobu stosowania produktu.

§ 1 Etykiety produktów nie mogą podkreślać obecności ani braku składników, które są nieodłączną cechą lub charakterystyczne dla produktów tego samego rodzaju, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w szczegółowych przepisach.

§ 2 Etykiety nie mogą zawierać informacji o właściwościach leczniczych lub terapeutycznych, z wyjątkiem przypadków określonych w szczegółowych przepisach.

§ 3 Na etykiecie można umieszczać nazwy lub informacje dotyczące wartości odżywczej lub właściwości funkcjonalnych wyłącznie wtedy, gdy zostały one należycie potwierdzone, zgodnie z przepisami normy uzupełniającej.

Art. 66. W przypadku sprzedaży produktów luzem, niezależnie od tytułu, etykieta lub oznaczenie produktu zostanie umieszczone na paragonie.

Art. 67. Materiały reklamowe i promocyjne produktów muszą być zgodne z postanowieniami niniejszego Rozporządzenia oraz przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

ROZDZIAŁ V ANALIZA LABORATORYJNA

Art. 68. Produkty oraz wszelkie substancje wykorzystywane do ich wytwarzania podlegają badaniom fizycznym, mikrobiologicznym, fizykochemicznym, mikroskopowe, z zakresu biologii molekularnej oraz wszelkim innym badaniom niezbędnym do oceny zgodności w miejscach, w których przewidziano kontrolę, o której mowa w niniejszym dekrecie.

§ 1 W każdym przypadku, gdy uzna to za konieczne, właściwy urzędnik pobierze próbki do badań laboratoryjnych.

§ 2 Podczas kontroli właściwy urzędnik może przeprowadzić analizy przewidziane w niniejszym dekrety oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, w ramach programów samokontroli oraz innych niezbędnych działań, lub może nakazać ich przeprowadzenie osobie odpowiedzialnej lub przedstawicielowi prawnemu zakładu.

Art. 69. Metody analityczne powinny być znormalizowane i zatwierdzone przez właściwy organ Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli.

Jedyny ustęp W wyjątkowych przypadkach, według uznania właściwego organu Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, dopuszczalne jest stosowanie metod analitycznych innych niż oficjalnie przyjęte, pod warunkiem, że są one uznane na arenie międzynarodowej lub przez instytucje badawcze, a ich zastosowanie musi zostać obowiązkowo odnotowane w odpowiednich raportach.

Art. 70. W celu przeprowadzenia analiz podatkowych pobierana będzie próbka w trzech egzemplarzach z produktu lub dowolnej substancji wchodzącej w skład tego produktu, przy zapewnieniu jej nienaruszalności i właściwego przechowywania.

§ 1 Dwie z pobranych próbek zostaną przekazane do laboratorium Krajowej Sieci Laboratoriów Rolno-Zwierzęcych w ramach Ujednoliconego Systemu Opieki nad Zdrowiem Zwierząt Gospodarskich, a trzecia próbka zostanie zachowana jako próbka kontrolna.

§ 2 Zakład produkcyjny otrzyma trzecią próbkę w momencie jej pobrania, jeżeli pobranie to odbywa się w jego zakładzie produkcyjnym lub w innych obiektach pozostających pod jego nadzorem.

§ 3. Jeżeli pobranie próbki nastąpi poza zakładem produkcyjnym, trzecia próbka pozostanie pod opieką posiadacza lub osoby odpowiedzialnej za produkt, a w przypadku producenta krajowego zostanie on powiadomiony przez służbę urzędową o miejscu odbioru próbki przez upoważnionego przedstawiciela w terminie dziesięciu dni, licząc od daty otrzymania powiadomienia.

§ 4. W przypadku, gdy placówka lub zainteresowana strona nie pobierze próbki, o której mowa w wyznaczonym terminie, za miarodajny uznaje się wynik analizy skarbowej i nie ma już możliwości złożenia wniosku o przeprowadzenie analizy eksperckiej tej próbki kontrolnej.

§ 5. Posiadacz lub osoba odpowiedzialna za produkt ponosi odpowiedzialność za przechowywanie próbki do kontroli w sposób zapewniający jej fizyczną integralność.

§ 6. Pojedyncze próbki kontrolne będą pobierane, gdy:

I - ilość lub charakter produktu uniemożliwiają sporządzenie dokumentu w trzech egzemplarzach;

II - produkt ma krótki termin przydatności do spożycia, co nie pozostawia wystarczającej ilości czasu na przeprowadzenie analizy potwierdzającej;

III - są przeznaczone do przeprowadzania badań mikrobiologicznych, ponieważ w takich przypadkach przeprowadzenie badania kontrolnego uznaje się za nieistotne; lub

IV - pobieranie próbek ma na celu badanie lub oznaczenie ilościowe analitów, które nie zachowują stabilności w czasie.

§ 7. Dla celów postanowień pkt II § 6 za krótki termin przydatności do spożycia uznaje się sytuację, w której produkt ma pozostały termin przydatności do spożycia równy lub krótszy niż sześćdziesiąt dni, licząc od daty pobrania.

Art. 71. Pobieranie próbek produktu lub jakiejkolwiek substancji wykorzystywanej do jego wytworzenia w celu przeprowadzenia analizy skarbowej będzie przeprowadzane przez urzędników Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli.

§ 1. Próbkę pobiera się, w miarę możliwości, w obecności właściciela produktu lub jego przedstawiciela, w zależności od sytuacji.

§ 2 Pobranie próbki, o którym mowa w **ustępie pierwszym, może** zostać powierzone urzędnikom innych jednostek federalnych.

Art. 72. Próbki przeznaczone do analizy będą pobierane, przetwarzane, pakowane, identyfikowane i transportowane w sposób gwarantujący zachowanie ich integralności fizycznej oraz zapewniający odpowiednie warunki przechowywania produktu.

Art. 73. W przypadku, gdy wyniki kontroli podatkowych nie są zgodne z przepisami prawa, organ kontrolny powiadomi zainteresowanego o uzyskanych wynikach kontroli i podejmie odpowiednie działania podatkowe i administracyjne.

§ 1 W przypadku braku zgody co do wyniku pierwszej analizy zainteresowany ma prawo zwrócić się do urzędu z wnioskiem o przeprowadzenie przez biegłego analizy próbki kontrolnej, o ile ma to zastosowanie, w terminie dziesięciu dni od daty powzięcia wiadomości o wyniku.

§ 2 Wnosząc o przeprowadzenie ekspertyzy próbki kontrpróbnej, zainteresowany wskazuje nazwisko asystenta technicznego, który wejdzie w skład komisji eksperckiej, oraz może wskazać jego zastępcę.

§ 3 Osoby wskazane, o których mowa w § 2, muszą wykazać, że posiadają wykształcenie i kompetencje techniczne niezbędne do uczestniczenia w analizie eksperckiej, zgodnie z kryteriami ustalonymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

§ 4 W przypadku, gdy asystent techniczny lub wyznaczony zastępca nie wykaże wykształcenia i kompetencji technicznych, o których mowa w § 3, wniosek o przeprowadzenie ekspertyzy próbki kontrolnej zostanie uznany za mający na celu opóźnienie postępowania i odrzucony, a za miarodajny zostanie uznany wynik analizy skarbowej.

§ 5 Osoba zainteresowana zostanie powiadomiona z co najmniej pięciodniowym wyprzedzeniem o dacie, godzinie i laboratorium, które zostaną określone przez właściwy organ Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, w którym zostanie przeprowadzona ekspertyza próbki kontrolnej.

§ 6 Niestawienie się osoby wskazanej, o której mowa w § 2, w wyznaczonym terminie i godzinie, brak lub nieprzedłożenie próbki do kontroli, znajdującej się w posiadaniu zainteresowanego, będzie oznaczało akceptację wyniku kontroli skarbowej.

§ 7. W ramach ekspertyzy wykorzystana zostanie próbka kontrpróbna znajdująca się w posiadaniu zainteresowanego.

§ 8. W analizie ekspertyznej mającej na celu podważenie wyników pierwotnej analizy zastosowana zostanie ta sama metoda analityczna, co w pierwszej analizie fiskalnej, chyba że komisja ekspercka uzgodni zastosowanie innej metody.

§ 9. Ekspertyza nie zostanie przeprowadzona, jeżeli próbka kontrolna wykazuje oznaki manipulacji lub naruszenia.

§ 10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, brany będzie pod uwagę wynik kontroli podatkowej.

§ 11. Analiza ekspertyzowa może zostać przeprowadzona na próbkach, których termin ważności upłynął, w przypadkach, gdy wydano pozytywną opinię ze strony właściwego departamentu Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli.

§ 12. W przypadku rozbieżności między wynikami uzyskanymi w analizie podatkowej a wynikami analizy ekspertyznej, wyznaczona komisja ekspercka może wykorzystać próbkę kontrolną z laboratorium w drugiej analizie eksperckiej, pod warunkiem, że eksperci potwierdzą, że próbka jest nienaruszona i znajduje się w dobrym stanie.

§ 13. Wynik drugiej ekspertyzy zostanie uznany za ostateczny, niezależnie od jego treści, a powtórzenie ekspertyzy nie będzie dopuszczalne.

Art. 74. Procedury oraz częstotliwość pobierania, pakowania i wysyłania próbek do badań skarbowych zostaną określone przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli w przepisach uzupełniających.

Art. 75. Zakłady będą mogły pokryć koszty badań fiskalnych przeprowadzanych w akredytowanych laboratoriach w ramach realizacji programów krajowych, pod warunkiem, że zostaną o tym poinformowane w momencie pobierania próbek i wyrażą na to wyraźną zgodę.

Art. 76. Zakład będzie przeprowadzał kontrolę swojego procesu produkcyjnego poprzez badania fizyczne, mikrobiologiczne, fizykochemiczne, mikroskopowe, z zakresu biologii molekularnej oraz inne badania niezbędne do oceny zgodności produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt, przewidziane w jego programie samokontroli, zgodnie z metodami o udokumentowanym uznaniu technicznym i naukowym; będzie dysponować dokumentacją podlegającą audytowi, potwierdzającą faktyczne przeprowadzenie wspomnianej kontroli, a także przewidzi i wdroży środki naprawcze w przypadku odstępstw.

TYTUŁ V

O RUCHU DROGOWYM, CERTYFIKACJI HIGIENICZNEJ PRODUKTÓW ORAZ IMPORTCIE

ROZDZIAŁ I

O PRZEPIŹYWIE TOWARÓW

Art. 77. Transport produktów będzie realizowany przy użyciu odpowiednich środków transportu, tak aby zapewnić zachowanie ich nienaruszalności fizycznej oraz umożliwić ich właściwe przechowywanie.

§ 1 Pojazdy, kontenery lub przedziały należy czyścić lub dezynfekować w razie potrzeby, z uwzględnieniem charakteru produktu lub prowadzonych czynności, tak aby zapobiec zanieczyszczeniu krzyżowemu.

§ 2 Pojazdy, kontenery lub przedziały wykorzystywane do transportu produktów będą, w razie potrzeby, wyposażone w izolację termiczną, urządzenia chłodnicze oraz przyrządy do kontroli temperatury, zgodnie z przepisami zawartymi w dodatkowych normach wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 78. Produkty spełniające wymagania określone w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających będą mogły swobodnie przemieszczać się na terytorium kraju, z zastrzeżeniem wymogów Departamentu Zdrowia Zwierząt Sekretariatu Obrony Rolnictwa i Hodowli Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli.

§ 1 Produkty, o których mowa w **ustępie pierwszym**, mogą być przedmiotem eksportu do krajów, które nie podlegają szczególnym wymogom sanitarnym.

§ 2 Przedmiotem wywozu do krajów stosujących szczególne wymogi sanitarne mogą być wyłącznie produkty spełniające przepisy prawne kraju przeznaczenia oraz wymogi sanitarne uzgodnione w ramach umów dwustronnych lub wielostronnych.

Art. 79. Produkty przewożone w tranzycie przez porty, lotniska, posterunki graniczne lub specjalne obszary celne i specjalne punkty odprawy celnej eksportowej podlegają kontroli zgodnie z postanowieniami przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt, z uwzględnieniem szczególnych kompetencji.

Art. 80. Bez uszczerbku dla postanowień art. 83, według uznania Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, można wprowadzić obowiązek wystawiania oświadczeń dotyczących produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt również w celu ułatwienia ich tranzytu w określonych sytuacjach, zgodnie z przepisami uzupełniającymi.

Art. 81. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli ustali zasady dotyczące tranzytu dla zakładów zwolnionych z obowiązku rejestracji, w stosownych przypadkach.

ROZDZIAŁ II

CERTYFIKACJA PRODUKTÓW

Art. 82. Wydawane międzynarodowe świadectwa sanitarne, świadectwa importowe i eksportowe oraz oświadczenia dotyczące produktów przeznaczonych na paszę będą zgodne ze wzorami ustalonymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

§ 1 Międzynarodowe świadectwa sanitarne, o których mowa w **ustępie pierwszym**, będą sporządzane w języku portugalskim i angielskim lub w języku urzędowym kraju importującego i będą podpisywane przez federalnego audytora rolno-rolniczego.

§ 2. Składając wniosek o wydanie międzynarodowego świadectwa sanitarnego dla produktów, zakład przedstawi dowód potwierdzający, że produkt, który ma zostać objęty certyfikatem, spełnia wymogi kraju importującego, o ile ma to zastosowanie.

§ 3 Oświadczenie, o którym mowa w **ustępie pierwszym**, zostanie wystawione przez zakład składający wniosek.

§ 4 Tryb wydawania dokumentów, o których mowa w tytule, zostanie ustalony w rozporządzeniach uzupełniających wydanych przez Ministra Rolnictwa i Hodowli.

§ 5 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli udostępni i będzie utrzymywać system informatyczny służący do wystawiania i kontroli dokumentów, o których mowa w **ustępie pierwszym**.

§ 6 Jednostkami wydającymi międzynarodowe świadectwa sanitarne, o których mowa w **ustępie pierwszym**, mogą być:

I – jednostki międzynarodowego systemu nadzoru rolno-rolniczego;

lub II – ośrodki certyfikacyjne.

Art. 83. Nie ma obowiązku wystawiania międzynarodowego świadectwa sanitarnego w przypadku eksportu produktów, z wyjątkiem sytuacji, gdy wymagają tego właściwe organy kraju lub grupy krajów importujących.

Jedyny ustęp. Składając wniosek o wydanie międzynarodowego świadectwa sanitarnego, o którym mowa w **części wprowadzającej**, placówka przedkłada:

I - oświadczenie dotyczące produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt, potwierdzające, że produkt, który ma zostać certyfikowany, spełnia wymagania kraju lub bloku krajów importujących; oraz

II - dokumentacja potwierdzająca certyfikację, zgodnie z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 84. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli określi w przepisach uzupełniających procedury składania wniosków, wydawania, unieważniania i wymiany międzynarodowego świadectwa sanitarnego oraz deklaracji dotyczącej produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt.

Art. 85. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli opublikuje na swojej stronie internetowej listę krajów lub grupa krajów importujących, które mają określone wymagania sanitarne, w tym dotyczące udzielanie zezwoleń zakładom na eksport.

Jedyny ustęp. Przepisy dotyczące zatwierdzania zakładów do celów eksportu, a także, w stosownych przypadkach zostaną określone w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

ROZDZIAŁ III

IMPORT

Art. 86. Import produktów będzie dozwolony wyłącznie wtedy, gdy są one oznaczone zgodnie z odpowiednimi przepisami oraz:

I - pochodzą z zagranicznych zakładów produkcyjnych zarejestrowanych w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli; oraz

II - są opatrzone zaświadczeniem wydanym przez właściwy organ kraju pochodzenia zgodnie z warunkami uzgodnionymi w ramach stosunków dwustronnych.

§ 1. Według uznania Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli można zwolnić z obowiązku certyfikacji, o której mowa w pkt II **ustępu głównego**, zgodnie z przepisami uzupełniającymi, z zachowaniem przepisów dotyczących zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin.

§ 2 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli ustali wymagania i procedury dotyczące importu próbek bez wartości handlowej oraz produktów przeznaczonych na targi, imprezy lub zamówionych przez placówki dyplomatyczne w kraju, z zachowaniem przepisów dotyczących zdrowia zwierząt i zdrowia roślin.

§ 3 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli udostępni na swojej stronie internetowej oraz będzie na bieżąco aktualizować wykaz zarejestrowanych zagranicznych zakładów produkcyjnych oraz informacje dotyczące odpowiednich kategorii produktów i produktów zarejestrowanych lub wpisanych do rejestru, zgodnie z przepisami normy uzupełniającej.

§ 4 W przypadku produktów importowanych luzem faktura musi zawierać wszystkie informacje określone w pkt I, VIII, XIII i XIV **części głównej art. 64**.

§ 5 Zabrania się importu towarów, które nie są opatrzone informacjami określonymi w pkt I, VIII, XIII i XIV **części** głównej art. 64 lub, jeśli informacje te występują, są niezgodne z danymi zawartymi w rejestrze lub ewidencji produktu lub w dokumentacji stanowiącej podstawę importu.

Art.87. Produkty przeznaczone do żywienia zwierząt mogą być importowane, wprowadzane do obrotu, przechowywane lub transportowane wyłącznie pod warunkiem, że są zgodne z postanowieniami niniejszego dekretu oraz z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Jedyny ustęp. Wprowadzanie do obrotu krajowych produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt, które zostały wywiezione i powracają na terytorium kraju w ramach zwykłej procedury importowej, odbywa się zgodnie z postanowieniami niniejszego dekretu lub przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 88. Import produktów będzie zgodny z wymogami określonymi w niniejszym dekrete, w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli oraz w obowiązujących przepisach sanitarnych.

§ 1. Importer ponosi odpowiedzialność administracyjną za produkt przed Ministerstwem Rolnictwa i Hodowli.

§ 2 Można ustanowić zróżnicowane procedury i metody pobierania próbek na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ ds. międzynarodowego nadzoru rolno-rolniczego, zgodnie z kryteriami dotyczącymi kategorii, charakteru, kraju pochodzenia oraz producenta produktu, stosowanymi osobno lub łącznie, w celu ustanowienia systemu kanałów importowych.

§ 3 Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może całkowicie lub częściowo zawiesić import określonego produktu, kategorii produktu, producenta lub kraju pochodzenia, osobno lub łącznie.

Art. 89. Właściwy organ Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli zwierząt zarządzi zwrot wszelkich produktów do miejsca pochodzenia lub zezwoli na ich zwrot za granicę, jeżeli wystąpią naruszenie postanowień niniejszego dekretu oraz przepisów uzupełniających.

§ 1. Jeżeli zwrot produktów do miejsca pochodzenia lub zagranicę nie jest możliwy, ładunek należy zniszczyć w obecności przedstawicieli służb urzędowych.

§ 2 Stwierdzone nieprawidłowości zostaną zgłoszone organom sanitarnym kraju pochodzenia w celu ustalenia ich przyczyn oraz podjęcia działań naprawczych i zapobiegawczych w odniesieniu do wskazanych zakładów.

§ 3 Wprowadzenie do obrotu produktów, o których mowa w **ustępie pierwszym**, może zostać zezwolone w celu skorygowania lub uzupełnienia danych umieszczonych na etykietach, z wyjątkiem tych przewidzianych w pkt I, VIII, XIII i XIV **ustępu 1** art. 64, o ile jest to technicznie możliwe, wyłącznie w zakładzie magazynowym, niezależnie od tego, czy podlega on obowiązkowi rejestracji, czy nie, lub w zakładzie produkcyjnym.

§ 4 Produkt, o którym mowa w **ustępie pierwszym**, jeżeli jest przeznaczony wyłącznie do użytku przez krajowego producenta, aby mógł zostać dopuszczony do obrotu w punkcie wprowadzenia, może być oznaczony wyłącznie informacjami przewidzianymi w pkt I, VIII, XIII i XIV **ustępu 1** art. 64, które mogą być przedstawione w języku portugalskim, angielskim lub hiszpańskim.

Art. 90. Obieg produktów importowanych na terytorium kraju będzie dozwolony dopiero po przeprowadzeniu kontroli przez właściwy organ ds. międzynarodowego nadzoru rolno-rolniczego Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli.

Jedyny ustęp Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może wprowadzić ograniczenia dotyczące punktów wprowadzenia produktów importowanych.

TYTUŁ VI

O ODPOWIEDZIALNOŚCI, ŚRODKACH ZABEZPIECZAJĄCYCH, NIEODPOWIEDNICH PRODUKTACH, NARUSZENIACH, KARAACH I POSTĘPOWANIU ADMINISTRACYJNYM

ROZDZIAŁ I

O ODPOWIEDZIALNOŚCI, ŚRODKACH ZABEZPIECZAJĄCYCH I NIEODPOWIEDNICH PRODUKTACH

Część I

Osoby odpowiedzialne za wykroczenie

Art. 91. Podmioty określone zgodnie z postanowieniami pkt IV caput art. 3 ustawy nr 14.515 z z 2022 r.

Jedyny ustęp. Odpowiedzialność, o której mowa w **części głównej**, obejmuje działania lub zaniechania wszelkich osób zatrudnionych, podległych, upoważnionych, pełnomocników, wykonawców lub związanych w jakikolwiek inny sposób z podmiotami.

Dział II

Środki zabezpieczające

Art. 92. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może zastosować, pojedynczo lub łącznie, następujące środki zapobiegawcze:

I - zajęcie produktów;

II - tymczasowe, częściowe lub całkowite zawieszenie działalności, etapu lub procesu produkcji produktu; oraz

III - zniszczenie lub zwrot do kraju pochodzenia zwierząt, roślin, ich produktów, odpadów oraz środków produkcji rolnej i hodowlanej, w przypadku stwierdzenia nielegalnego importu lub nielegalnego wprowadzenia na terytorium kraju.

§ 1. Federalny audytor rolno-rolniczy odpowiedzialny za zastosowanie środka zabezpieczającego ma obowiązek niezwłocznie poinformować o tym swojego bezpośredniego przełożonego.

§ 2 Środek zabezpieczający nie zostanie zastosowany, jeżeli niezgodność można usunąć w trakcie kontroli.

§ 3 Środki zabezpieczające przewidziane w **ust. 1 mogą** być stosowane przed wszczęciem lub w trakcie postępowania administracyjnego w sprawie kontroli rolno-rolniczej.

§ 4. W celu zastosowania środka zabezpieczającego przewidzianego w pkt III **części głównej**, podmiot, jako osoba prawna, może, podając uzasadnienie, wystąpić o zwrot produktów za granicę rolno-hodowlaną, co będzie podlegało zatwierdzeniu przez właściwy organ Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli Zwierząt.

§ 5 W przypadku zwrotu do miejsca pochodzenia lub zwrotu za granicę, które nie zostaną zrealizowane przez agenta w wyznaczonym terminie, liczonym od daty powzięcia wiadomości o decyzji właściwego organu Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, produkt zostanie zniszczony.

§ 6 W przypadku nielegalnego wprowadzenia produktów rolno-rolniczych do kraju przez osobę fizyczną lub za pośrednictwem przesyłek pocztowych lub ekspresowych, środek zabezpieczający w postaci zniszczenia zostanie zastosowany w trybie uproszczonym.

§ 7. W trakcie postępowania w sprawie zajęcia produktów funkcjonariusz może otrzymać możliwość wskazania innego przeznaczenia dla produktu, który nie spełnia norm ochrony rolno-rolniczej lub nie jest zgodny ze specyfikacjami przewidzianymi w programach samokontroli.

§ 8 W przypadku przewidzianym w § 7 przeznaczenie produktu będzie uzależnione od uprzedniego zezwolenia Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, które może nakazać poddanie produktu określonym zabiegom, za których wykonanie odpowiedzialność ponosi podmiot gospodarczy.

§ 9 W przypadku przeznaczenia produktu do innego celu na wniosek podmiotu postępowanie administracyjne w sprawie kontroli rolno-rolniczej będzie kontynuowane w celu ustalenia popełnionego wykroczenia.

Art. 93. Do obowiązków agenta należeć będzie podjęcie niezbędnych działań w celu wykazania, że niezgodność, która spowodowała zastosowanie środka ~~zabezpieczającego~~, została usunięta.

§ 1 Obciążenia i koszty wynikające z zastosowanych środków zabezpieczających oraz działań przewidzianych w **zdaniu wprowadzającym** ponosi agent.

§ 2. Uchylenie środka zabezpieczającego będzie uzależnione od szczegółowej analizy dowodów potwierdzających usunięcie nieprawidłowości, o ile ma to zastosowanie.

Art. 94. Zgodnie z decyzją organu kontrolującego skonfiskowane produkty mogą pozostać pod opieką i w zarządzaniu ich posiadacza, który wówczas pełni funkcję depozytariusza.

§ 1. Depozytariusz zostanie wyznaczony przez właściwy organ kontrolny i przejmie przechowywanie oraz utrzymanie zajętych produktów do czasu ustalenia przez organ kontrolny ich przeznaczenia, a wniosek o zmianę depozytariusza lub miejsca przechowywania produktu należy w dowolnym momencie przedłożyć do rozpatrzenia Ministerstwu Rolnictwa i Hodowli.

§ 2. Osoba, która odmówi przyjęcia funkcji depozytariusza, lub depozytariusz, który nie wywiąże się z obowiązku przechowywania i konserwacji, ponosi odpowiedzialność administracyjną za odpowiednie naruszenia, bez uszczerbku dla ewentualnej odpowiedzialności cywilnej i karnej.

Dział III

Produkty nienadające się do użytku lub spożycia

Art. 95. Za nieodpowiednie do stosowania lub spożycia przez zwierzęta, w postaci, w jakiej występują, w całości lub w części, uznaje się następujące produkty:

I - zmienione;

II - oszukani;

III – niebezpieczni;

IV - których pochodzenie nie jest znane;

V - które zostały wyprodukowane z surowców, składników lub dodatków o nieznanym pochodzeniu lub w warunkach określonych w pkt VI;

VI - które nie są wyraźnie oznaczone jako pochodzące z zakładu produkcyjnego zarejestrowanego przez właściwy organ; lub

VII - sporządzone w okresie obowiązywania:

a) środek zabezpieczający polegający na zawieszeniu działalności, etapu lub procesu produkcyjnego produkt;

b) kara w postaci zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji; lub

c) kara anulowania rejestracji, zapisów lub akredytacji.

Jedyny ustęp Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może określić w przepisach uzupełniających inne kryteria służące do definiowania produktów nienadających się do wykorzystania lub spożycia przez zwierzęta.

Art. 96. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli ustali w przepisach uzupełniających kryteria postępowania z produktami uznanymi za nienadające się do użytku lub spożycia przez zwierzęta w obecnej postaci, w tym ich wycofanie z obrotu, unieszkodliwienie, warunkowe wykorzystanie lub przeznaczenie do celów przemysłowych, o ile jest to technicznie wykonalne.

§ 1 Dopóki przepisy, o których mowa w **części głównej**, nie zostaną wydane, Departament Kontroli Produktów Pochodzenia Zwierzęcego przy Sekretariacie Ochrony Rolnictwa i Hodowli Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli może:

I - zezwolić, aby produkty uznane za nienadające się do użytku lub spożycia przez zwierzęta w obecnej postaci zostały poddane specjalnym procesom przetwarzania w celu warunkowego wykorzystania lub przeznaczenia przemysłowego, które zapewnią wyeliminowanie przyczyn, które do tego doprowadziły, na podstawie technicznie uzasadnionego wniosku; lub

II - orzeczenie o wycofaniu produktów, o których mowa w pkt I.

§ 2 W przypadku ustalenia przyczyny niezdatności produktów do stosowania lub spożycia przez zwierzęta, warunkowe wykorzystanie lub przeznaczenie przemysłowe, o których mowa w **ustępie pierwszym**, **powinny** zapewnić ich unieszkodliwienie lub usunięcie.

§ 3 Można stosować procedury inne niż te zaproponowane w **ustępie pierwszym**, o ile ostatecznie zapewnią one te same gwarancje, oparte na podstawach techniczno-naukowych oraz zatwierdzone przez Departament Inspekcji Produktów Pochodzenia Zwierzęcego w Sekretariacie Obrony Rolnictwa i Hodowli Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli.

Art.97. Za produkt zepsuty lub uszkodzony uznaje się taki, który uległ zniszczeniu lub uszkodzeniu z powodu:

I – nieprzestrzeganie dobrych praktyk wytwarzania niewymienionych w art. 98 i art. 99; II –

działanie czynników atmosferycznych;

III - naturalne zużycie jego składników, które uniemożliwia zapewnienie zgodności z informacjami podanymi na etykiecie;

IV - upływ terminu ważności; V –wybrzuszenie opakowania; lub

VI – uszkodzenie lub pęknięcie opakowania, powodujące odsłonięcie i naruszenie jego treść.

Art. 98. Za produkt fałszywy uznaje się produkt zepsuty, podrobiony lub sfalszowany, który: I – został wyprodukowany z składników innych niż podane na etykiecie;

II - zidentyfikowane lub sklasyfikowane przy użyciu nazw innych niż przewidziane w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

III - zmodyfikowany w taki sposób, aby przypominał wygląd i ogólne cechy innego produktu oraz nosił jego nazwę, mimo że nim nie jest;

IV - z fałszywą datą ważności;

V - błędnie oznaczony pod względem charakteru, pochodzenia, ilości, działania lub sposobu działania wskazanego na etykiecie;

VI - pozbawiony częściowo lub całkowicie swoich charakterystycznych składników w wyniku zastąpienia ich innymi składnikami obojętnymi lub obcymi, które nie spełniają wymogów określonych w odpowiednich przepisach;

VII - dodawanie składników, dodatków, substancji pomocniczych lub innych substancji w celu zamaskowania lub ukrycia zmian, wad jakościowych produktu lub błędów w jego wytwarzaniu;

VIII - wyprodukowany z dodatkiem składników, dodatków, substancji pomocniczych lub innych substancji w celu zwiększenia objętości lub masy produktu;

IX wyprodukowany lub przeznaczony do obrotu niezgodnie z technologią oraz procesem produkcji określonym w normach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli

lub w przypadku procesu produkcyjnego zarejestrowanego, zgłoszonego lub zatwierdzonego przez osobę odpowiedzialną za kwestie techniczne, poprzez pominięcie, skrócenie lub zastąpienie etapów mających zasadnicze znaczenie dla jakości lub tożsamości produktu;

X - dodawanie leków, o których nie ma informacji na etykiecie; XI – dodawanie substancji, które zmieniają lub obniżają wartość odżywczą;

XII – pakowany w opakowania należące do osób fizycznych lub prawnych będących stronami trzecimi; lub XIII – sfalszowany w celu stworzenia pozorów legalności.

Art. 99. Za niebezpieczny uznaje się produkt, który:

I - zawierające substancje zabronione lub w ilościach lub stężeniach odbiegających od limitów dopuszczalnych określonych w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

II - szkodliwe dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt;

III - zawierające substancje lub zanieczyszczenia, dla których nie ustalono limitów w przepisach krajowych, ale które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub ludzi poprzez produkty pochodzenia zwierzęcego;

IV - zawierające mikroorganizmy chorobotwórcze w stężeniach przekraczających dopuszczalne poziomy określone w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli; lub

V - które pochodzi od zwierząt karmionych substancjami mogącymi zagrażać bezpieczeństwu produktów objętych niniejszym dekretem oraz przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

ROZDZIAŁ II O PRZESTĘPSTWACH

Art. 100. Naruszenia będą klasyfikowane według stopnia zagrożenia dla ochrony rolnictwa i hodowli oraz podzielone na następujące kategorie:

I - wykroczenie o niewielkiej wadze;

II - wykroczenie o umiarkowanym

charakterze; III – wykroczenie o

poważnym charakterze; oraz

IV – wykroczenie o wyjątkowo poważnym charakterze.

Art. 101. Oprócz innych wykroczeń przewidzianych w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, za wykroczenia o charakterze niewielkim w rozumieniu niniejszego dekretu uznaje się:

I - nieprzedłożenie sprawozdania z produkcji w formie i w terminach określonych w przepisach;

II - nieprzestrzeganie lub nieprzestrzeganie wymogów sanitarnych dotyczących funkcjonowania i higieny obiektów, sprzętu, przyborów oraz czynności związanych z obsługą i przygotowywaniem produktów;

III - stosowanie etykiety niezgodnej z przepisami szczegółowych aktów prawnych; lub

IV - reklamować lub używać materiałów reklamowych z naruszeniem postanowień niniejszego Dekretu i przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

§ 1. W ramach działań prewencyjnych organy kontroli rolno-hodowlanej, stwierdziwszy wykroczenie o charakterze nieznacznym, podejmą niezbędne środki zapobiegawcze i wezwą sprawcę wykroczenia do usunięcia nieprawidłowości, wyznaczając na to rozsądny termin.

§ 2 W przypadku, gdy nieprawidłowość nie zostanie usunięta w wyznaczonym terminie, zostanie wystawiony protokół o naruszeniu przepisów i wszczęte zostanie postępowanie administracyjne w zakresie kontroli rolno-rolniczej.

§ 3 Postępowania przewidziane w § 1 i § 2 nie mają zastosowania w przypadku ponownego wystąpienia nieprawidłowości.

Art. 102. Poniższe naruszenia stanowią umiarkowane naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia, oprócz innych przewidzianych w jego treści oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt:

I rozbudowa, przebudowa lub budowa pomieszczeń lub obiektów w placówkach bez uprzedniej aktualizacji dostarczonej dokumentacji lub bez uprzedniego zatwierdzenia przez organ kontrolny, jeżeli jest to wymagane;

II -wytwarzać, przechowywać lub wysyłać produkty, które nie spełniają wymogów niniejszego dekretu oraz przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli lub które są niezgodne z procesami produkcji, recepturami i składem zarejestrowanymi, zgłoszonymi lub zatwierdzonymi przez osobę odpowiedzialną technicznie;

III - pomijanie informacji dotyczących składu lub procesu produkcji;

IV – produkcja, przechowywanie, import, eksport lub wysyłka produktów, których skład został zmieniony;

V - wytwarzać produkty, w których zawartość poszczególnych składników nie jest zgodna z zarejestrowanymi lub zadeklarowanymi gwarancjami;

VI - przechowywać lub stosować produkty niezgodnie z przeznaczeniem lub sposobem użycia określonym na etykiecie;

VII - wytwarzać produkty należące do kategorii innej niż ta, która została zarejestrowana;

VIII - zaprzestanie zapewniania wdrażania, utrzymania, monitorowania i weryfikacji programów samokontroli; lub

IX – nie opisywać w swoich programach samokontroli procedur samokorygowania.

Art. 103. Poniższe stanowią poważne naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia, oprócz innych przewidzianych w jego tekście oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt:

I - nieprzekazanie Ministerstwu Rolnictwa i Hodowli informacji o przeniesieniu własności zakładu lub nieaktualizowanie istniejącego rejestru zakładu, lub niezłożenie wniosku o nową rejestrację, gdy jest to konieczne, lub niezgłoszenie zmiany osoby odpowiedzialnej technicznie, w terminach określonych w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

II - wysyłać produkt bez etykiety lub zawierający niekompletne informacje obowiązkowe;

III -przyjmowanie, wykorzystywanie, transportowanie, przechowywanie lub wysyłanie produktów bez dokumentu potwierdzającego ich pochodzenie;

IV - nieprzestrzeganie terminów określonych w dokumentach przedłożonych w odpowiedzi na oficjalne wezwania dotyczące planów działania, kontroli, nakładania kar, wezwań lub zawiadomień;

V -przyjmowanie, wykorzystywanie, transportowanie, przechowywanie lub wysyłanie produktów pochodzących z zakładu, który nie jest zarejestrowany w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli lub nie posiada odpowiedniego zezwolenia;

VI - przekroczenie maksymalnej zdolności produkcyjnej lub magazynowej zakładów w sposób zagrażający końcowej jakości produktu;

VII - wytwarzać produkty, których procesy produkcyjne, receptury lub etykiety nie zostały zarejestrowane, zgłoszone ani zatwierdzone przez osobę odpowiedzialną za kwestie techniczne;

VIII - przyjmowanie, przetwarzanie, wytwarzanie, pakowanie lub przechowywanie produktów zabronionych do stosowania w żywieniu zwierząt, z naruszeniem przepisów zawartych w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

IX - przyjmować, obsługiwać, wytwarzać, pakować lub przechowywać produkty niedopuszczone do stosowania w paszach dla zwierząt, zgodnie z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt;

X - wykorzystywanie produktów, których termin przydatności do spożycia upłynął, do produkcji innych produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt lub przechowywanie ich z naruszeniem przepisów art. 55;

XI - wysyłać na eksport produkty wytworzone niezgodnie z postanowieniami niniejszego dekretu oraz z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli dotyczącymi eksportu produktów;

XII - importować lub ułatwiać wprowadzanie na terytorium kraju produktów bez odpowiedniego zezwolenia Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli lub niezgodnie z postanowieniami niniejszego dekretu i przepisami uzupełniającymi;

XIII - sprzedawać lub wystawiać na sprzedaż produkty przeznaczone do żywienia zwierząt, których termin przydatności do spożycia upłynął;

XIV - brak prowadzenia uporządkowanej i podlegającej audytowi dokumentacji procesu produkcyjnego, począwszy od pozyskania

od odbioru surowców, składników i materiałów eksploatacyjnych aż po wysyłkę produktu końcowego;

XV - zaprzestać opracowywania programów samokontroli mających na celu zapewnienie nieszkodliwości, tożsamości, jakości i bezpieczeństwa swoich produktów;

XVI - korzystanie z programów samokontroli, które nie spełniają wymogów określonych w przepisach; lub

XVII - nieuwzględnianie w swoich programach samokontroli możliwości wycofania partii produktów rolnych w przypadku stwierdzenia wad lub niezgodności, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów lub zdrowia zwierząt i roślin.

Art. 104. Poniższe stanowią bardzo poważne naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia, oprócz innych przewidzianych w jego tekście oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt:

I - niezarejestrowanie lub niezgłoszenie produktu w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli, jeżeli rejestracja lub zgłoszenie są obowiązkowe;

II - zatajanie informacji, podawanie fałszywych informacji lub fałszowanie dokumentów podlegających weryfikacji przez organ urzędowy;

III - prowadzenie działalności gospodarczej bez rejestracji w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli;

IV –produkcja, magazynowanie, import, eksport lub wysyłka produktów niebezpiecznych;

V - utrudnianie działania urzędnika Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli w ramach wykonywania jego obowiązków, w celu utrudnienia, opóźnienia, uniemożliwienia lub ograniczenia dostępu do danego miejsca lub do oficjalnych i obowiązkowych informacji dotyczących produkcji lub produktów pochodzenia zwierzęcego, a także w przypadkach udaremniania działań kontrolnych;

VI -znieważać, zastraszać, grozić, atakować lub próbować przekupić urzędnika Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli;

VII - zastępować, usuwać, wykorzystywać lub przeznaczać do obrotu, w całości lub w części, produkty przeznaczone do żywienia zwierząt, etykiety, opakowania lub inne materiały zajęte przez organ kontrolny;

VIII - fałszowanie dokumentów urzędowych;

IX – niewycofanie lub zaniedbanie wycofania partii produktów, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów lub zdrowia zwierząt lub które zostały uznane za niebezpieczne lub sfalszowane, w przypadku których wady lub niezgodności dotyczące samego produktu lub procesu produkcyjnego zostały zidentyfikowane w ramach programu samokontroli podmiotu lub w wyniku kontroli rolno-rolniczej;

X - nieprzestrzeganie zaleceń sanitarnych dotyczących zawieszenia działalności lub innych zaleceń nałożonych w wyniku kontroli lub nałożenia kar, w tym tych wynikających z środków zabezpieczających;

XI - przechowywanie lub stosowanie leków w produktach z naruszeniem przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

XII - wytwarzać, przechowywać, importować, eksportować lub wysyłać podrobione produkty;

XIII - stosować produkty zabronione w produkcji pasz;

XIV - zaprzestanie zapewniania, że ich produkty i usługi spełniają wymogi dotyczące tożsamości i jakości określone w przepisach dotyczących ochrony rolnictwa i hodowli; lub

XV - niepodjęcie niezbędnych działań naprawczych lub nieusunięcie nieprawidłowości lub niezgodności w terminie określonym w zawiadomieniu wydanym przez organ kontroli rolno-rolniczej.

Art. 105. Jeżeli dane wykroczenie podlega kwalifikacji na podstawie więcej niż jednego przepisu, przy nakładaniu kary pierwszeństwo ma kwalifikacja bardziej szczegółowa w stosunku do bardziej ogólnej.

Art. 106. Naruszenia innych przepisów przewidzianych w niniejszym dekrety oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, niewymienione w art. 101–104, należy klasyfikować jako łagodne, umiarkowane, poważne lub bardzo poważne, zgodnie z następującymi kryteriami:

I - łagodne – nieprzestrzeganie obowiązków związanych z dokumentacją, które nie zostały określone jako poważniejsze w niniejszym dekrety ani w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt;

II - umiarkowane – nieprzestrzeganie obowiązków dotyczących procesów produkcyjnych, produktów i zakładów, które nie zostały opisane jako naruszenia o poważniejszym charakterze w niniejszym dekrety oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli i które nie są związane z ograniczaniem ryzyka rozprzestrzeniania się chorób wśród zwierząt, roślin lub ludzi ani z zagrożeniem dla zdrowia zwierząt lub ludzi;

III - poważne - niedopełnienie obowiązków dotyczących procesów produkcyjnych, produktów i zakładów, które nie zostały wyraźnie określone jako gorszej jakości w niniejszym rozporządzeniu i w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt lub stanowią niedopełnienie przepisów mających na celu zwalczanie lub eliminację chorób zwierząt lub roślin uznanych za endemiczne na terytorium kraju lub stanowiące ryzyko dla zdrowia zwierząt lub ludzi; lub

IV - bardzo poważne - niedopełnienie obowiązków dotyczących procesów produkcyjnych, produktów i zakładów, które nie zostały wyraźnie określone jako gorsze w niniejszym rozporządzeniu i w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt lub które charakteryzują się:

a) utrudnienie działań kontrolnych;

b) nieprzestrzeganie przepisów mających na celu kontrolę lub zwalczanie chorób zwierząt lub roślin uznanych za egzotyczne, w przypadku których nie odnotowano wcześniejszych przypadków lub które uznaje się za opanowane na terytorium kraju; lub

c) zagrożenie dla zdrowia zwierząt

lub zdrowia publicznego.

ROZDZIAŁ III

O KARACH

Art. 107. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności cywilnej i karnej, podmiot, który dopuści się naruszenia przewidzianego w przepisach szczegółowych oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli w zakresie ochrony rolnictwa i hodowli, podlega, osobno lub łącznie, następującym sankcjom:

- I –
upomnienie; II
- grzywna;
- III - odrzucenie produktu;
- IV - zawieszenie rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji; V –
unieważnienie rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji; lub
- VI – cofnięcie uprawnień zawodowych do świadczenia usług związanych z ochroną rolnictwa i hodowli.

Jedyny ustęp Sekretariat ds. Ochrony Rolnictwa i Hodowli przy Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli opublikuje, po uprawomocnieniu się decyzji na szczeblu administracyjnym, kary nałożone na osoby naruszające przepisy dotyczące ochrony rolnictwa i hodowli.

Art. 108. W przypadku stwierdzenia popełnienia dwóch lub więcej naruszeń w ramach tego samego postępowania administracyjnego dotyczącego kontroli rolno-rolniczej, kary zostaną nałożone łącznie na sprawcę naruszenia.

Art. 109. Nałożenie kary administracyjnej, niezależnie od jej charakteru, nie zwalnia sprawcy z obowiązku przestrzegania wymogów prawnych dotyczących ochrony rolnictwa i hodowli.

Art. 110. Podmiot, który dopuści się naruszenia przewidzianego w przepisach szczegółowych lub w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli w zakresie ochrony rolnictwa i hodowli, podlega sankcjom przewidzianym przez prawo, niezależnie od zastosowanych środków zabezpieczających.

Art. 111. Odwołanie się do umyślności lub złej wiary przy ustalaniu sankcji musi być uzasadnione faktami zawartymi w aktach sprawy, chyba że wynikają one z samego wykroczenia przypisanego osobie, wobec której wszczęto postępowanie.

Art. 112. Do celów nałożenia kary uwzględnia się:

- I - charakter naruszenia;
- II - przeszłość sprawcy;
- III - okoliczności łagodzące i obciążające; oraz IV – klasyfikacja sprawcy.

Art. 113. Za okoliczności łagodzące uznaje się:

- I – fakt, że sprawca popełnił przestępstwo po raz pierwszy;
- II - czy wykroczenie zostało popełnione nieumyślnie;
- III - sprawca wykazuje, że usunął nieprawidłowość, która stanowiła podstawę wykroczenia, lub że złagodził lub naprawił jego skutki w terminie wyznaczonym na złożenie odpowiedzi na zarzuty; lub
- IV - naruszenie nie wpływa na jakość, zgodność z wymogami, tożsamość, nieszkodliwość, bezpieczeństwo oraz aspekty higieniczno-sanitarne i technologiczne surowca, produktu lub powiązanych usług.

Art. 114. Okolicznościami obciążającymi są: I - recydywista;

II – sprawca był świadomy czynu wyrządzającego szkodę i nie podjął działań mających na celu zapobieżenie

III – sprawca dopuścił się czynu z zamiarem, w złej wierze lub nadużywając
zaufania; IV – wykroczenie przyniosło sprawcy korzyść ekonomiczną; lub

V – naruszenie ma szkodliwe skutki, które stanowią zagrożenie dla ochrony rolnictwa i hodowli, zdrowia ludzkiego lub środowiska naturalnego.

Art. 115. Przy rozpatrywaniu okoliczności łagodzących i obciążających wymiar kary zostanie ustalony w oparciu o te okoliczności, które mają decydujące znaczenie.

Art. 116. Recydywa może mieć następującą postać:

I - ogólne, gdy polega na popełnieniu nowego wykroczenia określonego w przepisie innym niż przepisy dotyczące wykroczeń, o których mowa w art. 101–104; lub

II - szczególne, gdy charakteryzuje się popełnieniem nowego przestępstwa objętego tym samym przepisem co przestępstwa określone w artykułach 101–104.

Jedyny ustęp W przypadku konkretnego recydywnego wykroczenia wysokość grzywny zostanie ustalona na maksymalnym poziomie przewidzianym zgodnie z klasyfikacją sprawcy oraz charakterem wykroczenia i zostanie zwiększona o dziesięć procent, kumulatywnie, przy każdym kolejnym konkretnym recydywnym wykroczeniu.

Art. 117. W celu określenia charakteru recydywy szczególnej, a co za tym idzie – w celu zaostrzenia kary, bierze się pod uwagę okres pięciu lat, liczony od daty odbycia lub wygaśnięcia kary nałożonej w prawomocnej decyzji administracyjnej za wcześniej popełnione wykroczenie.

Art. 118. Naruszenia stwierdzone i ukarane prawomocnymi decyzjami administracyjnymi wydanymi na podstawie załącznika do dekretu nr 6.296 z dnia 11 grudnia 2007 r. będą brane pod uwagę przy ustalaniu recydywy w odniesieniu do zdarzeń, które miały miejsce po dacie wejścia w życie niniejszego dekretu.

Część I

Z ostrzeżenia

Art. 119. Kara w postaci upomnienia będzie nakładana w przypadku wykroczeń o charakterze nieznacznym, o ile sprawca popełnił wykroczenie po raz pierwszy i nie stwierdzono okoliczności obciążających.

Sekcja II

Grzywna

Art. 120. Grzywna może zostać nałożona za wszelkie naruszenia przepisów ustawodawstwa szczegółowego oraz przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli dotyczących ochrony rolnictwa i hodowli.

Art. 121. Wysokość grzywny, o której mowa w pkt II **ustępu** pierwszego art. 107 niniejszego dekretu, wyniesie ustalone zgodnie z przepisami ustawy nr 14.515 z 2022 r. oraz art. 122 niniejszego dekretu.

§ 1. Do celów określonych w **zdaniu wprowadzającym** klasyfikacja podmiotu naruszającego przepisy będzie uwzględniać wielkość podmiotów prawnych dowolnego rodzaju, zgodnie z przychodami operacyjnymi brutto.

§ 2 Osoby prawne, które w aktach postępowań administracyjnych dotyczących kontroli rolno-rolniczej nie przedstawią informacji o przychodach operacyjnych brutto niezbędnych do ich klasyfikacji zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku do ustawy nr 14.515 z 2022 r., o ile nie są one dostępne do wglądu w oficjalnych bazach danych, zostaną sklasyfikowane jako „Pozostałe gospodarstwa”.

Art. 122. Rozporządzenie ministra stanu ds. rolnictwa i hodowli będzie co roku aktualizować wysokość grzywien, o których mowa w ustawie nr 14.515 z 2022 r., w oparciu o zmiany Krajowego Wskaźnika Cen Konsumpcyjnych (INPC).

§ 1 Akt, o którym mowa w **zdaniu wprowadzającym**, zostanie opublikowany 1 marca każdego roku, a wynikające z niego kwoty nie mogą być niższe od kwot ustalonych podczas ostatniej aktualizacji.

§ 2 Organ, który podejmie decyzję o nałożeniu lub utrzymaniu kary grzywny, ustali jej wysokość na podstawie stawek grzywny obowiązujących w dniu wydania decyzji.

Dział III

W sprawie potępienia produktu

Art. 123. Kara zostanie nałożona na produkty, które nie spełniają norm ochrony rolno-rolniczej i dla których nie wyznaczono innego przeznaczenia w toku postępowania administracyjnego w zakresie kontroli rolno-rolniczej.

Art. 124. Produkt, którego wycofano z obrotu, może

zostać: I – zniszczony; lub

II – darowizny na rzecz organów publicznych lub organizacji charytatywnych, o ile nie stanowią one zagrożenia dla ochrony rolnictwa i hodowli, zdrowia publicznego ani środowiska naturalnego.

§ 1 Instytucje publiczne i organizacje charytatywne, którym zostaną przekazane skonfiskowane produkty, są zobowiązane do:

I - wyraźnie oświadczyć, że są świadomi wad lub usterek produktów, które otrzymają; oraz

II - oświadczyć, że dysponują odpowiednimi środkami umożliwiającymi ich stosowanie bez narażania na ryzyko ochrony rolnictwa i hodowli, zdrowia ludzkiego ani środowiska naturalnego.

§ 2 Zniszczenie, o którym mowa w **ustępie pierwszym**, może odbywać się pod nadzorem.

§ 3. Zniszczenie lub przekazanie darowizny w postaci produktów rolno-rolniczych może nastąpić na wniosek sprawcy naruszenia, niezależnie od etapu postępowania w sprawie naruszenia oraz po uzyskaniu zgody Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli.

§ 4. Należy udokumentować przeznaczenie produktów wycofanych z obrotu i odnotować to w aktach postępowania administracyjnego w sprawie kontroli rolno-rolniczej.

Dział IV

Dotyczące zawieszenia rejestracji, zapisów lub akredytacji.

Art. 125. Kara polegająca na zawieszeniu rejestracji, wpisu do rejestru, akredytacji lub innego publicznego aktu wydania zezwolenia, za który bezpośrednio lub pośrednio odpowiada Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, może zostać nałożona w przypadkach, w których stwierdzono:

I - poważne lub bardzo poważne wykroczenia, z uwzględnieniem okoliczności obciążających i łagodzących; lub

II - Niedopełnienie obowiązku zachowania ostrożności w postaci czasowego zawieszenia działalności, etapu lub procesu wytwarzania produktu.

§ 1. Kara w postaci zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji może mieć charakter całkowity lub częściowy, w zależności od prowadzonej działalności.

§ 2 Zawieszenie rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji, o których mowa w **ustępie pierwszym obejmie** działalność produkcyjną, usługi i certyfikacje, przy czym w stosownych przypadkach dopuszcza się zakończenie proces wytwarzania produktów o długim cyklu produkcyjnym, których produkcja została rozpoczęta przed początek obowiązywania sankcji, w wyniku której zabroniono wprowadzania produktów do obrotu.

§ 3 Produkty rolno-rolnicze wytworzone w okresie zawieszenia działalności uznaje się, niezależnie od ich postaci, za niezdatne do spożycia, użytkowania lub sprzedaży.

Art. 126. Kara w postaci zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji zostanie nałożona na zakład lub produkt, bez uszczerbku dla innych kar przewidzianych w niniejszym dekrete, w następujących przypadkach niespełnienia wymogów formalnych lub dokumentacyjnych:

I - nieprzekazanie Ministerstwu Rolnictwa i Hodowli informacji o przeniesieniu własności zakładu lub nieaktualizowanie istniejącego rejestru zakładu, lub niezłożenie wniosku o nową rejestrację, gdy jest to konieczne, lub niezgłoszenie zmiany osoby odpowiedzialnej technicznie, w terminach określonych w niniejszym dekrete oraz w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

II - wytwarzać produkty, których procesy produkcyjne, receptury lub etykiety nie zostały zarejestrowane, zgłoszone ani zatwierdzone przez osobę odpowiedzialną za kwestie techniczne;

III - Brak prowadzenia systematycznej i podlegającej audytowi dokumentacji procesu produkcyjnego, od zakupu i odbioru surowców, składników i materiałów aż do wysyłki produktu końcowego;

IV - zaprzestać opracowywania programów samokontroli mających na celu zapewnienie nieszkodliwości, tożsamości, jakości i bezpieczeństwa swoich produktów;

V - korzystanie z programów samokontroli, które nie spełniają wymogów określonych w przepisach; lub

VI - nieuwzględnianie w swoich programach samokontroli możliwości wycofania partii produktów rolnych w przypadku stwierdzenia wad lub niezgodności, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów lub zdrowia zwierząt i roślin.

§ 1 W przypadkach przewidzianych w niniejszym artykule sankcja w postaci zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji będzie obowiązywać do momentu spełnienia przez sprawców naruszenia wymogów formalnych lub dokumentacyjnych, które spowodowały jej nałożenie.

§ 2 Sprawca naruszenia nie podlega karze, o której mowa w **ustępie pierwszym**, jeżeli w trakcie postępowania administracyjnego w sprawie kontroli rolno-hodowlanej wykaże, że spełnił wymogi formalne lub dokumentacyjne, które stanowiły podstawę do sporządzenia protokołu o naruszeniu, bez uszczerbku dla prawa federalnej administracji publicznej do zastosowania, w zależności od przypadku, innych sankcji administracyjnych lub kar przewidzianych w niniejszym dekrete lub w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Art. 127. Kara zawieszenia rejestracji, licencji lub akredytacji będzie stosowana wobec zakładu lub produktu, bez uszczerbku dla innych kar przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w następujących przypadkach niedopełnienia wymogów higienicznych, sanitarnych lub technologicznych:

I - wysyłać produkt bez etykiety lub zawierający niekompletne informacje obowiązkowe;
II -przyjmowanie, wykorzystywanie, transportowanie, przechowywanie lub wysyłanie produktów bez dokumentu potwierdzającego ich pochodzenie;

III -przyjmowanie, wykorzystywanie, transportowanie, przechowywanie lub wysyłanie produktów pochodzących z zakładu, który nie jest zarejestrowany w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli lub nie posiada odpowiedniego zezwolenia;

IV - przekroczenie maksymalnej zdolności produkcyjnej lub magazynowej zakładów w sposób zagrażający końcowej jakości produktu;

V - wytwarzać, przechowywać, importować, eksportować lub wysyłać podrobione produkty;

VI - przyjmować, obsługiwać, wytwarzać, pakować lub przechowywać produkty niedopuszczone do stosowania w paszach dla zwierząt, zgodnie z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt;

VII - wykorzystywania przeterminowanych produktów do produkcji innych środków żywienia zwierząt lub składowania ich bez zachowania postanowień artykułu 55;

VIII - wysyłać na eksport produkty wytworzone niezgodnie z postanowieniami niniejszego dekretu oraz z przepisami uzupełniającymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli dotyczącymi eksportu produktów;

IX - importować lub promować wprowadzanie na terytorium kraju produktów bez odpowiedniego zezwolenia Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli Zwierząt lub z naruszeniem postanowień niniejszego Dekretu i przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt;

X - sprzedawać lub wystawiać na sprzedaż produkty przeznaczone do żywienia zwierząt, których termin przydatności do spożycia upłynął;

XI - niezarejestrowanie lub niezgłoszenie produktu w Ministerstwie Rolnictwa i Hodowli, jeżeli rejestracja lub zgłoszenie są obowiązkowe;

XII - do wytwarzania, przechowywania, importowania, eksportowania lub transportu niebezpiecznych produktów;

XIII - niewycofanie lub zaniedbanie wycofania partii produktów, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów lub zdrowia zwierząt lub które zostały uznane za niebezpieczne lub sfałszowane, w przypadku których wady lub niezgodności dotyczące samego produktu lub procesu produkcyjnego zostały zidentyfikowane w ramach programu samokontroli podmiotu lub w wyniku kontroli rolno-rolniczej;

XIV - przechowywanie lub stosowanie leków w produktach niezgodnie z przepisami dodatkowymi wydanymi przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt;

XV - przyjmowanie, przetwarzanie, wytwarzanie, pakowanie lub przechowywanie produktów zabronionych do stosowania w żywieniu zwierząt, z naruszeniem przepisów zawartych w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli;

XVI - stosować produkty zabronione w produkcji pasz;

XVII - zaprzestanie zapewniania, że ich produkty i usługi spełniają wymogi dotyczące tożsamości i jakości określone w przepisach dotyczących ochrony rolnictwa i hodowli; lub

XVIII - niepodjęcie niezbędnych działań naprawczych lub nieusunięcie nieprawidłowości lub niezgodności w terminie określonym w zawiadomieniu wydanym przez organ kontroli rolno-rolniczej.



§ 1 Kara w postaci zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji zostanie cofnięta po usunięciu przez sprawcę nieprawidłowości, która była przyczyną jej nałożenia.

§ 2 Kara w postaci zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji nie będzie stosowana po zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie kontroli rolno-rolniczej, jeżeli została ona już zastosowana w ramach środka zabezpieczającego, a nieprawidłowość, która była jej przyczyną, została usunięta przez sprawcę naruszenia.

Art. 128. Kara zawieszenia rejestracji, wpisu lub akredytacji będzie stosowana wobec zakładu lub produktu, bez uszczerbku dla innych kar przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w następujących przypadkach, gdy charakteryzować się będzie utrudnianiem kontroli:

I - zatajanie informacji, podawanie fałszywych informacji lub fałszowanie dokumentów podlegających weryfikacji przez organ urzędowy;

II - utrudnianie działania urzędnika Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli w ramach wykonywania jego obowiązków, w celu utrudnienia, opóźnienia, uniemożliwienia lub ograniczenia dostępu do danego miejsca lub do oficjalnych i obowiązkowych informacji dotyczących produkcji lub produktów pochodzenia zwierzęcego, a także w przypadkach udaremniania działań kontrolnych;

III - znieważać, zastraszać, grozić, atakować lub próbować przekupić urzędnika Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli;

IV - zastępować, usuwać, wykorzystywać lub przeznaczać do obrotu, w całości lub w części, produkty przeznaczone do żywienia zwierząt, etykiety, opakowania lub inne materiały zajęte przez organ kontrolny;

V - fałszowanie dokumentów urzędowych;

VI - niestosowania się do przepisów sanitarnych zawieszających działalność lub innych środków nałożonych w wyniku kontroli lub kar pieniężnych, w tym środków ustalonych w trybie środków ostrożności; lub

VII - niedotrzymanie terminów określonych w dokumentach złożonych w odpowiedzi na urzędowe wezwania dotyczące planów działań, kontroli, grzywien, wezwań lub zawiadomień.

§ 1 Kara w postaci zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji będzie nakładana na okres jednego dnia produkcyjnego, powielonego dwukrotnie w stosunku do kary nałożonej wcześniej za każde konkretne powtórne naruszenie, niezależnie od usunięcia nieprawidłowości, które były przyczyną jej nałożenia.

§ 2 Kara, o której mowa w **ustępie pierwszym**, zacznie obowiązywać trzydziestego dnia od daty doręczenia zakładowi informacji o uprawomocnieniu się decyzji administracyjnej.

Art. 129. Okresy zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji zostaną ustalone w zależności od charakteru naruszenia, szkód oraz ich zakresu i będą trwały dziewięćdziesiąt dni.

§ 1. W przypadku nałożenia kary w postaci zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji na podmiot, który nadal podlega środkowi zabezpieczającemu w postaci tymczasowego zawieszenia działalności, etapu lub procesu produkcji wyrobu, termin, o którym mowa w **ustępie pierwszym**, będzie obowiązywał do czasu usunięcia niezgodności, która spowodowała zastosowanie środka zabezpieczającego, i w tym przypadku wynosi sto osiemdziesiąt dni.

§ 2 Po wejściu w życie sankcji, o których mowa w **ustępie pierwszym**, termin ich stosowania będzie liczony w dniach bieżących.

Art. 130. W przypadku sankcji przewidzianych w art. 127 niniejszego dekretu nie można zawierać porozumień o zmianie postępowania, o których mowa w § 3 art. 37 ustawy nr 14.515 z 2022 r.

Dział V

Dotyczące anulowania rejestracji, zapisów lub akredytacji.

Art. 131. Karę cofnięcia rejestracji, wpisu, akredytacji lub innego publicznego aktu autoryzacyjnego, za który bezpośrednio lub pośrednio odpowiada Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt, można nałożyć w następujących przypadkach:

I - przestępstwa poważne lub bardzo poważne, biorąc pod uwagę okoliczności obciążające i łagodzące;

II - w przypadku naruszenia kary zawieszenia rejestracji, zapisów lub akredytacji; lub

III - w przypadku przekroczenia terminu określonego w ust. 1 art. 129.



Art. 132. Kara cofnięcia rejestracji, licencji lub akredytacji będzie stosowana wobec zakładu lub produktu, bez uszczerbku dla innych kar przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w następujących przypadkach:

I - siódme powtórne popełnienie określonego wykroczenia, za które nałożono karę w postaci zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji, niezależnie od tego, czy została ona zamieniona na grzywnę zgodnie z postanowieniami § 3 art. 37 ustawy nr 14.515 z 2022 r.;

II - brak dowodu na usunięcie niezgodności, która stanowiła podstawę zastosowania środka zabezpieczającego, w terminie określonym w ust. 1 art. 129; lub

III - piąte powtórne naruszenie ogólnej natury polegające na nieprzestrzeganiu wymogów higieniczno-sanitarnych lub technologicznych, za które nałożono sankcje w postaci zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji.

§ 1 Kara, o której mowa w pkt II **ustępu głównego**, zostanie nałożona w ramach tego samego postępowania administracyjnego w sprawie kontroli rolno-rolniczej, w ramach którego nałożono karę zawieszenia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji, o której mowa w § 1 art. 129.

§ 2 Sprawca naruszenia uznaje się za powiadomionego o nałożeniu kary, o której mowa w pkt II **ustępu pierwszego**, w momencie doręczenia decyzji nakładającej zawieszenie rejestracji, wpisu do ewidencji lub akredytacji, o których mowa w § 1 art. 129, a po upływie terminu przewidzianego w § 1 art. 129 nie będzie konieczne ponowne powiadomienie sprawcy.

Art. 133. W przypadku nałożenia kary w postaci cofnięcia rejestracji, wpisu do rejestru lub akredytacji, która nie została zamieniona na grzywnę, podmiot może złożyć wniosek o nową rejestrację, wpis do rejestru lub akredytację dopiero po upływie trzystu sześćdziesięciu pięciu dni, licząc od daty wydania ostatecznej decyzji administracyjnej.

Art. 134. Terminy dostosowania zachowania, o których mowa w § 3 artykułu 37 ustawy nr 14.515 z 2022 r., nie mogą być zawarte w odniesieniu do kar przewidzianych w artykułach 131 i 132 niniejszego dekretu, jeżeli są stosowane z powodu nieprzestrzegania wymogów higieniczno-sanitarnych lub technologicznych.

Dział VI. Co do tego, co dotyczy cofnięcia uprawnień zawodowych

Art. 135. Kara w postaci cofnięcia uprawnień zawodowych do świadczenia usług z jnej ochrony rolnictwa i hodowli przed Ministerstwem Rolnictwa i Hodowli może zostać nałożona w przypadkach stwierdzenia poważnych i bardzo poważnych naruszeń, za które bezpośrednio lub pośrednio odpowiada uprawniony podmiot.

§ 1. Cofnięcie uprawnień specjalisty do świadczenia usług związanych z ochroną rolnictwa i hodowli obowiązuje przez okres trzystu sześćdziesięciu pięciu dni, licząc od daty wydania ostatecznej decyzji administracyjnej, i zostanie zgłoszone odpowiedniej izbie zawodowej przez właściwy organ.

§ 2 Uprawnienia zawodowe cofnięte na mocy prawomocnej decyzji wydanej w ramach postępowania administracyjnego w sprawie kontroli rolno-rolniczej nie zostaną automatycznie przywrócone po upływie terminu określonego jako kara, a dana osoba będzie musiała złożyć wniosek o nowe uprawnienia.

§ 3. Przypadki, w których stosuje się karę cofnięcia uprawnień zawodowych, zostaną określone w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

ROZDZIAŁ IV

O ADMINISTRACYJNYM POSTĘPOWANIU W SPRAWIE KONTROLI ROLNO-HODOWLANEJ

Art. 136. Protokół o naruszeniu zostanie sporządzony przez federalnego audytora ds. rolnictwa i hodowli, który stwierdził naruszenie.

Jedyny ustęp Do celów administracyjnego ustalenia naruszeń przepisów dotyczących produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt oraz nałożenia kar, za datę stwierdzenia naruszenia uznaje się datę rozpoczęcia kontroli, która umożliwiła wykrycie nieprawidłowości, w następujący sposób:

I - data kontroli, w przypadku stwierdzenia naruszeń podczas inspekcji, kontroli lub audytów przeprowadzonych w zakładach lub w wyniku analizy dokumentacji lub informacji zawartych w oficjalnych systemach informatycznych; lub

II - data pobrania, w przypadku produktów poddanych badaniom laboratoryjnym.

Art. 137. Do celów art. 55 ustawy uzupełniającej nr 123 z 2006 r. za działania i sytuacje wysokiego ryzyka uznaje się wykroczenia zaklasyfikowane jako poważne lub bardzo poważne lub związane z podrobionymi lub niebezpiecznymi produktami, zgodnie z postanowieniami niniejszego dekretu lub przepisów uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, popełniane przez mikroprzedsiębiorstwa lub małe przedsiębiorstwa.

TYTUŁ VII

Z PROGRAMU MOTYWACYJNEGO NA RZECZ ZGODNOŚCI W SEKTORZE ROLNO-HODOWLANYM

Art. 138. Podmiot, który przystąpi do Programu motywacyjnego na rzecz zgodności w zakresie ochrony rolnictwa i hodowli, ustanowionego ustawą nr 14.515 z 2022 r., otrzyma w zamian korzyści określone w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli.

Jedyny ustęp Wyniki osiągnięte w ramach programów samokontroli oraz Programu motywacyjnego na rzecz zgodności w zakresie ochrony rolnictwa i hodowli powinny być brane pod uwagę przy określaniu profilu ryzyka podmiotów podlegających kontroli.

TYTUŁ VIII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE I PRZEJŚCIOWE

Art. 139. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli będzie współpracować z właściwym organem w dziedzinie zdrowia w celu opracowania:

I - działania i programy w zakresie zdrowia zwierząt i zdrowia ludzi mające na celu łagodzenie lub ograniczenie chorób zakaźnych lub pasożytniczych, które mogą być przenoszone między ludźmi a zwierzętami, oraz obecności substancji niepożądanych w niedopuszczalnych stężeniach; oraz

II - działania w zakresie edukacji zdrowotnej.

Art. 140. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli może wprowadzić dodatkowe procedury kontroli i nadzoru wynikające z istnienia lub podejrzenia:

I - choroby, zarówno egzotyczne, jak i inne;

II - ogniska; lub

III - wszelkie inne zdarzenia, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

Art. 141. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli ustanowi uproszczone procedury dotyczące przeniesienia lub uregulowania rejestracji w właściwym organie, w stosownych przypadkach, zakładów produkujących wyroby nieobjęte niniejszym dekretem, które zostały zarejestrowane w Departamencie Inspekcji Produktów Pochodzenia Zwierzęcego Sekretariatu Obrony Rolnictwa i Hodowli Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli, przy zapewnieniu ciągłości prowadzenia działalności gospodarczej, z zachowaniem postanowień art. 148.

Art. 142. Zarejestrowane podmioty, o których mowa w art. 13, będą zobowiązane do przeniesienia swoich rejestrów, w tym rejestrów dotyczących produktów, do Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli w terminie trzystu sześćdziesięciu pięciu dni od daty wejścia w życie niniejszego dekretu.

Art. 143. Zarejestrowane podmioty, o których mowa w art. 14, które nie przeniosły jeszcze swoich rejestrów, w tym rejestrów swoich produktów, w terminach ustalonych wcześniej w przepisach uzupełniających wydanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli, muszą dostosować się do postanowień niniejszego dekretu w terminie trzydziestu dni od daty jego wejścia w życie, z zastrzeżeniem postępowań administracyjnych w zakresie kontroli rolno-hodowlanej wszczętych z powodu niedotrzymania wcześniej ustalonych terminów.

Art. 144. Zarejestrowane zakłady, o których mowa w artykułach 15 i 16, są zobowiązane dostosować swoje dane, w tym dane dotyczące swoich produktów, do postanowień niniejszego dekretu w terminie trzystu sześćdziesięciu pięciu dni od dnia jego wejścia w życie.

Art. 145. Przez okres trzystu sześćdziesięciu pięciu dni, licząc od daty wejścia w życie niniejszego dekretu, nadal będą wydawane nowe rejestracje oraz odnawiane już przyznane rejestracje dla podmiotów działających wyłącznie jako importerzy, na podstawie załącznika do dekretu nr 6.296 z 2007 r., w tym rejestracje i wpisy dotyczące ich produktów.

§ 1 Po upływie terminu, o którym mowa w **zdaniu wprowadzającym**, zagraniczny producent może rozpocząć procedurę rejestracji w trybie uproszczonym oraz rejestrację lub wpis swoich produktów do rejestru, zgodnie z postanowieniami art. 12 i art. 49.

§ 2. Przez okres pięciu lat, po upływie terminu, o którym mowa w **ustępie pierwszym**, ważność rejestracji zakładów oraz rejestracji lub wpisów dotyczących ich produktów zostanie przedłużona, pod warunkiem, że ich zagraniczni dostawcy nie postąpili zgodnie z postanowieniami § 1; przy czym nie zezwala się na przyznawanie nowych rejestracji.

§ 3 Po upływie terminu, o którym mowa w § 2, rejestracja zakładu oraz rejestracja lub wpis jego produktów zostaną unieważnione, a w mocy pozostaną jedynie postanowienia zawarte w § 1.

Art. 146. Etykiety produktów importowanych, które zostały już zarejestrowane lub wpisane do rejestru, a których oznakowanie jest w języku obcym i na których znajdują się naklejki zawierające tłumaczenie obowiązkowych informacji na język portugalski, mogą być stosowane do upływu terminu ważności ich rejestracji lub wpisu do rejestru.

Art. 147. Podmiot zarejestrowany jako importer, który prowadzi również działalność jako rozdzielacz lub producent, oraz podmiot zarejestrowany jako ~~rozdzielacz~~, zgodnie z załącznikiem do dekretu nr 6.296 z2007 r., będą zobowiązane do aktualizacji swoich rejestrów, w tym rejestrów swoich produktów, w celu przypisania im klasyfikacji producenta, w terminie trzystu sześćdziesięciu pięciu dni, licząc od daty wejścia w życie niniejszego dekretu.

Art. 148. Ministerstwo Rolnictwa i Hodowli Zwierząt oraz zakłady zarejestrowane w tym organie są zobowiązane dostosować się do postanowień artykułu 12 w ciągu trzystu sześćdziesięciu pięciu dni od daty wejścia w życie niniejszego dekretu.

Art. 149. Wszelkie przypadki nieuregulowane w niniejszym dekrete lub wątpliwości dotyczące przestrzegania jego postanowień będą rozstrzygane przez Departament Kontroli Produktów Pochodzenia Zwierzęcego przy Sekretariacie Ochrony Rolnictwa i Hodowli Ministerstwa Rolnictwa i Hodowli.

Art. 150. Minister stanu ds. rolnictwa i hodowli wyda przepisy uzupełniające niezbędne do wykonania postanowień niniejszego dekretu.

Art. 151. Obowiązujące przepisy uzupełniające pozostają w mocy, o ile nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszego dekretu.

Art. 152. We wszystkich dokumentach i sformułowaniach związanych z procedurami rejestracji lub wpisów przewidzianymi w niniejszym dekrete obowiązkowe jest stosowanie języka portugalskiego.

Jedyny ustęp Dokument sporządzony w języku obcym może zostać dołączony do akt sprawy wyłącznie wtedy, gdy towarzyszy mu wersja w języku portugalskim przekazana drogą dyplomatyczną lub przez organ centralny albo poświadczona przez tłumacza przysięgłego.

Art. 153. Uchyla się:

I - dekret nr 80.583 z dnia 20 października 1977 r.;

II - następujące przepisy dekretu nr 6.296 z 2007 r.:

a) art. 1;

b) art. 2, w części zmieniającej **część wprowadzającą** art. 25 załącznika do dekretu nr 5.053 z dnia 22 kwietnia 2004 r.; oraz

c) załącznik; oraz

III - dekret nr 7.045 z dnia 22 grudnia 2009 r.

Art. 154. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 lipca 2024 r.

Brasília, 28 maja 2024 r.; 203. rok Niepodległości i 136. rok Republiki.

LUIZ INÁCIO LULA DASILVA

Carlos Henrique Baqueta Fávaro

Prezydent Republiki Federacyjnej Brazylii